

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 22. septembra 2022*

Kazalo

I.	Pravni okvir	4
A.	Finančna ureditev iz leta 2002	4
1.	Finančna uredba iz leta 2002	4
2.	Izvedbena finančna uredba iz leta 2002	5
B.	Finančna ureditev iz leta 2012	6
1.	Finančna uredba iz leta 2012	6
2.	Delegirana finančna uredba iz leta 2012	7
C.	Finančna ureditev iz leta 2018	7
II.	Dejansko stanje	8
A.	Pritožnica	8
B.	Predhodni upravni postopek	8
1.	Sklep z dne 7. novembra 2013	8
2.	Sklep z dne 16. decembra 2014	9
3.	Sklep z dne 8. maja 2015	10
C.	Predhodni sodni postopki	10
1.	Sodba T-29/15	10
2.	Sodba T-381/15	11
3.	Sodba C-183/17 P in C-184/17 P	11

* Jezik postopka: francoščina.

4. Sklep C-183/17 P-INT	13
D. Zadevi na prvi stopnji	13
1. Zadeva T-381/15 RENV	13
2. Zadeva T-645/19	14
III. Predlogi strank in postopek pred Sodiščem	15
A. Predlogi strank	15
B. Postopek pred Sodiščem	16
IV. Pritožbi	16
A. Predmet sporov in pravni interes	17
1. Trditve strank	17
2. Presoja Sodišča	18
B. Pritožba C-619/20 P	19
1. Prvi pritožbeni razlog	20
a) Trditve strank	20
b) Presoja Sodišča	20
2. Drugi pritožbeni razlog	23
a) Trditve strank	23
b) Presoja Sodišča	24
C. Pritožba v zadevi C-620/20 P	24
1. Prvi pritožbeni razlog	25
a) Trditve strank	25
b) Presoja Sodišča	26
1) Prvi očitek: kršitev načela pravnomočnosti	26
2) Drugi in četrti očitek: obstoj dovolj resne kršitve finančnih ureditev iz let 2002 in 2012	27
3) Tretji očitek: obstoj kršitve dolžnosti skrbnega ravnanja	29
2. Drugi pritožbeni razlog	32

a) Trditve strank	32
b) Presoja Sodišča	33
V. Tožba v zadevi T-381/15 RENV	34
A. Odločanje o zadevi	34
B. Obstoj dovolj resne kršitve dolžnosti skrbnega ravnanja, ki jo imela Komisija v obravnavani zadevi	34
C. Zatrjevana škoda in vzročna zveza z ugotovljeno kršitvijo	35
VI. Stroški	36

„Pritožba – Razvojno sodelovanje – Izvrševanje proračuna Unije v okviru posrednega upravljanja s strani mednarodne organizacije – Sklep, da se subjektu ne bodo več poverile naloge izvrševanja proračuna zaradi dvomov v zvezi s tem, ali ima ta subjekt status mednarodne organizacije – Ničnostna tožba – Izvršitev sodbe o razglasitvi ničnosti – Pravnomočnost – Obveznosti in pristojnosti avtorja akta, ki je bil razglašen za ničnega – Pripravljalni akt – Dopustnost – Odškodninski zahtevek – Pravno pravilo, katerega cilj je podeliti pravice posameznikom – Finančne uredbe Unije – Dolžnost skrbnega ravnanja – Obstoj dovolj resne kršitve te dolžnosti – Konkretni preizkus od primera do primera – Nepremoženjska škoda – Ustrezna in zadostna povrnitev škode z razglasitvijo nezakonitega akta za ničnega – Premoženjska škoda – Spor, o katerem na podlagi stanja postopka ni mogoče odločiti – Vrnitev zadeve Splošnemu sodišču v razsojanje“

V združenih zadevah C-619/20 P in C-620/20 P,

zaradi pritožb na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vloženih 19. novembra 2020,

International Management Group (IMG) s sedežem v Bruslju (Belgija), ki jo zastopata J.-Y. de Cara in L. Levi, avocats,

pritožnica,

druga stranka v postopku je

Evropska komisija, ki jo zastopata J. Baquero Cruz in J. Norris, agenta,

tožena stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi A. Prechal, predsednica senata, J. Passer (poročevalec), F. Biltgen, N. Wahl, sodniki, in M. L. Arastey Sahún, sodnica,

generalni pravobranilec: M. Campos Sánchez-Bordona,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi C-619/20 P razsojeno brez sklepnih predlogov,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca v zadevi C-620/20 P na obravnavi 3. marca 2022

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 International Management Group (v nadaljevanju: IMG) s pritožbo v zadevi C-619/20 P predlaga razveljavitev sklepa Splošnega sodišča Evropske unije z dne 9. septembra 2020, IMG/Komisija (T-645/19, neobjavljen, EU:T:2020:388, v nadaljevanju: izpodbijani sklep), s katerim je to zavrglo njeno tožbo za, prvič, razglasitev ničnosti dopisa Evropske komisije z dne 18. julija 2019, s katerim jo je ta pozvala k predložitvi nekaterih dokumentov v okviru izvršitve sodbe z dne 31. januarja 2019, International Management Group/Komisija (C-183/17 P in C-184/17 P, EU:C:2019:78, v nadaljevanju: sodba C-183/17 P in C-184/17 P), ter drugič, povrnitev škode, ki naj bi nastala zaradi tega dopisa in sklepov, ki sta bila z navedeno sodbo razglašena za nična.
- 2 Organizacija IMG s pritožbo v zadevi C-620/20 P predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča z dne 9. septembra 2020, IMG/Komisija (T-381/15 RENV, EU:T:2020:406, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to zavrnilo njeno tožbo za povrnitev škode, ki naj bi bila povzročena s sklepom Komisije, vsebovanim v njenem dopisu z dne 8. maja 2015, naj se z organizacijo IMG ne sklepajo novi sporazumi o prenosu pooblastil v okviru posrednega upravljanja „dokler ne bo popolne gotovosti o [njenem] statusu mednarodne organizacije“.

I. Pravni okvir

A. Finančna ureditev iz leta 2002

1. Finančna uredba iz leta 2002

- 3 Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 4, str. 74, in popravek v UL 2007, L 99, str. 18), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 1995/2006 z dne 13. decembra 2006 (UL 2006, L 390, str. 1) (v nadaljevanju: Finančna uredba iz leta 2002), je bila z učinkom od 1. januarja 2013 razveljavljena z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta št. 1605/2002 (UL 2012, L 298, str. 1) (v nadaljevanju: Finančna uredba iz leta 2012). Vendar je bilo v členu 212(a) Finančne uredbe iz leta 2012 med drugim določeno, da se člena 53 in 53d Finančne uredbe iz leta 2002 še naprej uporabljata za vse obveznosti, prevzete do 31. decembra 2013.

4 Člen 53 Finančne uredbe iz leta 2002 je določal:

„Komisija izvršuje proračun v skladu z določbami iz členov 53a do 53d na katerega koli od naslednjih načinov:

- (a) centralizirano;
- (b) z deljenim ali decentraliziranim upravljanjem;
- (c) s skupnim upravljanjem z mednarodnimi organizacijami.“

5 Člen 53d te uredbe je med drugim določal:

„1. Kadar Komisija izvršuje proračun s skupnim upravljanjem, določene naloge izvrševanja prenese na mednarodne organizacije [...].

[...]

2. Posamični sporazum za dodelitev financiranja, sklenjen z mednarodno organizacijo, vsebuje podrobne določbe glede izvrševanja nalog, ki so zaupane mednarodni organizaciji.

[...]“

2. Izvedbena finančna uredba iz leta 2002

6 Uredba Komisije (ES, Euratom) št. 2342/2002 z dne 23. decembra 2002 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe št. 1605/2002 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 4, str. 145), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES, Euratom) št. 478/2007 z dne 23. aprila 2007 (UL 2007, L 111, str. 13) (v nadaljevanju: Izvedbena finančna uredba iz leta 2002, in skupaj s Finančno uredbo iz leta 2002: finančna ureditev iz leta 2002), je bila z učinkom od 1. januarja 2013 razveljavljena z Delegirano uredbo Komisije (EU) št. 1268/2012 z dne 29. oktobra 2012 o pravilih uporabe Uredbe št. 966/2012 (UL 2012, L 362, str. 1) (v nadaljevanju: Delegirana finančna uredba iz leta 2012, in skupaj s Finančno uredbo iz leta 2012: finančna ureditev iz leta 2012).

7 Člen 43 Izvedbene finančne uredbe iz leta 2002, naslovljen „Skupno upravljanje“, je med drugim vseboval odstavek 2, ki je določal:

„Mednarodne organizacije iz člena 53d [Finančne uredbe iz leta 2002] so:

- (a) mednarodne organizacije javnega sektorja, ustanovljene na podlagi medvladnih sporazumov, in specializirane agencije, ki jih ustanovijo take organizacije;

[...]“

B. Finančna ureditev iz leta 2012

1. Finančna uredba iz leta 2012

8 Finančna uredba iz leta 2012 je v skladu s prvim odstavkom člena 214 začela veljati 27. oktobra 2012. Na podlagi drugega odstavka tega člena se je uporabljala od 1. januarja 2013, brez poseganja v posebne datume uporabe, ki so bili v istem odstavku določeni za nekatere določbe te uredbe.

9 Med temi določbami je bil člen 58 te uredbe, naslovljen „Načini izvrševanja proračuna“, ki je v odstavku 1, ki se je uporabljal le za obveznosti, prevzete od 1. januarja 2014, določal:

„Komisija izvršuje proračun na naslednje načine:

(a) neposredno (v nadaljnjem besedilu: neposredno upravljanje), z lastnimi službami [...];

(b) v okviru deljenega upravljanja z državami članicami (v nadaljnjem besedilu: deljeno upravljanje) ali

(c) posredno (v nadaljnjem besedilu: posredno upravljanje) [...], s poverjanjem nalog izvrševanja proračuna na:

[...]

(ii) mednarodne organizacije in njihove agencije;

[...]“

10 Členi od 84 do 86 navedene uredbe so se uporabljali od 1. januarja 2013.

11 Člen 84 te uredbe, naslovljen „Sklepi o financiranju“, je določal:

„1. Vse odhodkovne postavke se prevzamejo kot obveznost, potrduje, odobrijo in plačajo.

2. Razen v primeru odobritev, ki jih je mogoče izvršiti brez temeljnega akta [...], institucija ali organi, na katere je ta institucija prenesla pooblastila, pred prevzemom obveznosti za odhodke sprejmejo sklep o financiranju.

3. V sklepu o financiranju iz odstavka 2 so opredeljeni zasledovani cilj, pričakovani rezultati, način izvajanja in celotni znesek financiranja. Vsebuje tudi opis ukrepov, za katere je predvideno financiranje, in navedbo zneskov, dodeljenih za posamezni ukrep, ter okvirni časovni raspored izvajanja.

V primeru posrednega upravljanja sklep o financiranju opredeljuje tudi subjekt ali osebo, ki so mu poverjene naloge izvrševanja proračuna v skladu s točko (c) člena 58(1), merila za izbor subjekta ali osebe ter naloge, za katere je ta oseba ali subjekt pooblaščen.

[...]“

- 12 Člen 85 Finančne uredbe iz leta 2012, naslovljen „Vrste obveznosti“, je v odstavku 1, prvi in drugi pododstavek, določal:

„Prevzem proračunske obveznosti je postopek, s katerim se rezervirajo odobritve za pokritje poznejših plačil, ki so potrebne za izpolnitev pravnih obveznosti.

Prevzem pravne obveznosti je dejanje, s katerim odredbodajalec prevzame ali določi obveznost, ki ima finančne posledice.“

- 13 Člen 86 te uredbe, naslovljen „Pravila, ki se uporabljajo za prevzem obveznosti“, je v odstavku 1 določal:

„Za vsak ukrep, ki lahko povzroči odhodek v breme proračuna, odgovorni odredbodajalec prevzame proračunsko obveznost, preden prevzame pravno obveznost do tretjih oseb [...].“

2. Delegirana finančna uredba iz leta 2012

- 14 Člen 43 Delegirane finančne uredbe iz leta 2012, naslovljen „Posebna določba za posredno upravljanje z mednarodnimi organizacijami [...]“, je v odstavku 1 določal:

„Mednarodne organizacije iz točke (ii) člena 58(1)(c) [Finančne uredbe iz leta 2012] so:

- (a) mednarodne organizacije javnega sektorja, ustanovljene na podlagi medvladnih sporazumov, in specializirane agencije, ki jih ustanovijo take organizacije;

[...]“

C. Finančna ureditev iz leta 2018

- 15 Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL 2018, L 193, str. 1, v nadaljevanju: Finančna uredba iz leta 2018) je začela veljati 2. avgusta 2018 in se uporablja od navedenega datuma, brez poseganja v posebne datume uporabe, ki so določeni za nekatere njene določbe.

- 16 Člen 62 te uredbe, naslovljen „Načini izvrševanja proračuna“, v prvem pododstavku odstavka 1 določa:

„Komisija izvršuje proračun na katerega koli od naslednjih načinov:

- (a) neposredno (v nadaljnjem besedilu: neposredno upravljanje)[...];
- (b) v okviru deljenega upravljanja z državami članicami (v nadaljnjem besedilu: deljeno upravljanje)[...];
- (c) posredno (v nadaljnjem besedilu: posredno upravljanje), kot je določeno v členih 125 do 149 in 154 do 159, kadar to določa temeljni akt ali v primerih iz točk (a) do (d) člena 58(2), tako da se naloge izvrševanja proračuna poverijo:

[...]

(ii) mednarodnim organizacijam ali njihovim agencijam v smislu člena 156;

[...]“

- 17 Člen 156 navedene uredbe, naslovljen „Posredno upravljanje z mednarodnimi organizacijami“, določa:

„1. Komisija lahko v skladu s točko (c)(ii) prvega pododstavka člena 62(1) proračun izvršuje posredno z mednarodnimi organizacijami javnega sektorja, ustanovljenimi na podlagi mednarodnih sporazumov (v nadaljnjem besedilu: mednarodne organizacije), in s specializiranimi agencijami, ki jih ustanovijo take organizacije. Ti sporazumi se posredujejo Komisiji v okviru ocene, ki jo izvede Komisija v skladu s členom 154(3).

[...]

4. Kadar mednarodne organizacije izvršujejo sredstva v okviru posrednega upravljanja, se uporabljajo z njimi sklenjeni sporazumi o preverjanju.“

II. Dejansko stanje

A. Pritožnica

- 18 Kot je razvidno iz točke 1 izpodbijane sodbe, je bila organizacija IMG v skladu s svojim statutom ustanovljena 25. novembra 1994 kot mednarodna organizacija z imenom „*International Management Group – Infrastructure for Bosnia and Herzegovina*“ (Skupina za mednarodno upravljanje – Infrastruktura za Bosno in Hercegovino) in sedežem v Beogradu (Srbija), njen cilj pa je bil, da bi imele države, ki so sodelovale pri obnovi Bosne in Hercegovine, za to na voljo poseben subjekt. Organizacija IMG je od takrat postopoma širila svoje področje delovanja in je nato 13. junija 2012 sklenila dogovor o sedežu s Kraljevino Belgijo.

B. Predhodni upravni postopek

- 19 Upravni postopek v zvezi z obravnavanima sporoma, kot je bil predhodno predstavljen v točkah od 17 do 28 sodbe C-183/17 P in C-184/17 P, v bistvu tvorijo ti elementi.

1. Sklep z dne 7. novembra 2013

- 20 Komisija je 7. novembra 2013 na podlagi člena 84 Finančne uredbe iz leta 2012 sprejela Izvedbeni sklep C(2013) 7682 final o letnem akcijskem načrtu 2013 za Mjanmar/Burmo, ki se financira iz splošnega proračuna Evropske unije (v nadaljevanju: sklep z dne 7. novembra 2013).
- 21 V členu 1 tega sklepa je bilo določeno, da je akcijski načrt 2013 za Mjanmar/Burmo, kot je podrobneje določen v prilogah 1 in 2 k temu sklepu, odobren.

- 22 V členu 3 navedenega sklepa je bilo določeno, da je mogoče naloge izvrševanja proračuna s skupnim upravljanjem poveriti subjektom iz prilog 1 in 2 k temu sklepu, če bo sklenjen sporazum o prenosu pooblastil.
- 23 V Prilogi 2 k temu sklepu je bil opisan drugi ukrep, ki je sestavljal akcijski načrt 2013 za Mjanmar/Burmo. V oddelkih 5 in 8 te priloge je bilo v bistvu navedeno, da je ta ukrep sestavljen iz programa za razvoj trgovine, katerega strošek, ocenjen na 10 milijonov EUR, bo financirala Evropska unija, njegovo izvajanje pa bo zagotovljeno s skupnim upravljanjem z organizacijo IMG. V točki 8.3.1 navedene priloge je bila organizacija IMG predstavljena kot mednarodna organizacija, ki že ima pisarno v Mjanmaru/Burmi in ki je povezana z izvajanjem projektov, ki jih financira Unija v tej državi.

2. Sklep z dne 16. decembra 2014

- 24 Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) je 17. februarja 2014 Komisijo obvestil, da je začel preiskavo v zvezi s statusom organizacije IMG.
- 25 Generalni sekretar Komisije je 24. februarja 2014 to informacijo posredoval generalnemu direktorju za mednarodno sodelovanje in razvoj pri navedeni instituciji ter ga opozoril na možnost sprejetja varnostnih ukrepov na podlagi člena 7(6) Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL 2013, L 248, str. 1).
- 26 Ta generalni direktor je 26. februarja 2014 na podlagi te določbe sprejel varnostne ukrepe, ki jih je obrazložil z okoliščino, da se je med prvotno analizo urada OLAF pojavil dvom o statusu organizacije IMG. S temi varnostnimi ukrepi sta se v bistvu začasno prepovedala, prvič, sklenitev vsakršnega novega sporazuma o prenosu pooblastil z organizacijo IMG iz naslova posrednega upravljanja proračuna Unije na podlagi Finančne uredbe iz leta 2012 in, drugič, podaljšanje kakršnega koli sporazuma o prenosu pooblastil, ki je bil že sklenjen z organizacijo IMG iz naslova skupnega upravljanja proračuna Unije na podlagi Finančne uredbe iz leta 2002.
- 27 Generalni direktor za mednarodno sodelovanje in razvoj pri Komisiji je 25. aprila 2014 organizaciji IMG poslal dopis (v nadaljevanju: dopis z dne 25. aprila 2014), v katerem jo je obvestil o treh novih elementih v upravnem spisu Komisije, ki so se nanašali, prvič, na dejstvo, da se pet držav članic Unije, za katere je organizacija IMG navedla, da so njene članice, niso opredelile kot take, drugič, na dejstvo, da je generalni sekretar Organizacije Združenih narodov (OZN) navedel, da organizacija IMG ni bila specializirana agencija OZN, in tretjič, na dejstvo, da obstajajo nejasnosti v zvezi s pooblastili oseb, ki so zastopale nekatere države ob podpisu ustanovne listine organizacije IMG. Ta generalni direktor je navedel tudi, da je ob upoštevanju dvomov, ki se zaradi teh elementov pojavljajo o statusu organizacije IMG, svojim službam dal navodilo, da za to organizacijo začasno ustavijo uporabo postopkov, ki so bili s finančnima ureditvama iz let 2002 in 2012 uvedeni, da bi bilo Komisiji omogočeno, da opravljanje nalog izvrševanja proračuna zaupa mednarodnim organizacijam v okviru posrednega ali skupnega upravljanja proračuna Unije.

- 28 Komisija je 15. decembra 2014 prejela poročilo, ki ga je urad OLAF pripravil ob koncu svoje preiskave (v nadaljevanju: poročilo urada OLAF), skupaj z več priporočili. Urad OLAF je v tem poročilu v bistvu ugotovil, da IMG ni mednarodna organizacija v smislu finančnih ureditev iz let 2002 in 2012 ter je Komisiji priporočil, naj organizaciji IMG naloži sankcije in odredi vračilo zneskov, ki so ji bili izplačani na podlagi tega statusa.
- 29 Komisija je 16. decembra 2014 sprejela Izvedbeni sklep C(2014) 9787 final na podlagi člena 84 Finančne uredbe iz leta 2012 (v nadaljevanju: sklep z dne 16. decembra 2014). V skladu s členom 1 tega sklepa je bila Priloga 2 k sklepu z dne 7. novembra 2013 nadomeščena z novo prilogo, v oddelkih 1 in 4.3 katere je bilo v bistvu določeno, da se izvajanje programa za razvoj trgovine, ki je bil določen z zadnjenavedenim sklepom, zagotovi s posrednim upravljanjem, ki ga ne bo več izvajala organizacija IMG, ampak drug subjekt.

3. Sklep z dne 8. maja 2015

- 30 Pravna služba Komisije je 16. januarja 2015 pripravila obvestilo z naslovom „Pravna analiza [poročila urada OLAF] v preiskavi [...] v zvezi z [organizacijo IMG]“.
- 31 Komisija je 8. maja 2015 organizaciji IMG poslala dopis, da bi jo obvestila o nadaljnjih ukrepih, ki jih je nameravala sprejeti v zvezi s poročilom urada OLAF. Navedla je zlasti, da sicer ne bo sprejela nadaljnjih ukrepov v zvezi z večino priporočil iz tega poročila, ki ga organizaciji IMG ni posredovala, vendar da se je med drugim odločila, da njene službe z organizacijo IMG ne bodo sklepale novih sporazumov o prenosu pooblastil na podlagi določb, ki omogočajo poveritev nalog izvrševanja proračuna mednarodnim organizacijam iz naslova posrednega upravljanja proračuna Unije, „dokler ne bo popolne gotovosti o njenem statusu mednarodne organizacije“ (v nadaljevanju: sklep z dne 8. maja 2015).

C. Predhodni sodni postopki

1. Sodba T-29/15

- 32 Organizacija IMG je 21. januarja 2015 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo, s katero je predlagala razglasitev ničnosti sklepa z dne 16. decembra 2014.
- 33 Komisija je vložila ugovor nedopustnosti zoper to tožbo, ki se je nanašal na neizpodbojnost sklepa z dne 16. decembra 2014, ker naj ta sklep na eni strani ne bi imel zavezujočih pravnih učinkov in ker naj bi bil na drugi strani povsem potrditven glede na dopis z dne 25. aprila 2014, s katerim je bila organizacija IMG obveščena o obstoju varnostnih ukrepov z dne 26. februarja 2014.
- 34 Splošno sodišče je s sklepom z dne 30. junija 2015 odločanje o tem ugovoru pridržalo za končno odločbo.
- 35 Splošno sodišče je s sodbo z dne 2. februarja 2017, International Management Group/Komisija (T-29/15, neobjavljena, EU:T:2017:56, v nadaljevanju: sodba T-29/15), tožbo organizacije IMG zavrnilo. V točkah od 28 do 78 te sodbe je ugotovilo, da ugovor nedopustnosti, ki ga je podala Komisija, ni utemeljen, ker je imel sklep z dne 16. decembra 2014 zavezujoče pravne učinke, saj je bila z njim na eni strani organizaciji IMG dokončno odvzeta možnost sklenitve sporazuma o prenosu pooblastil, na katerega se je ta sklep nanašal, na drugi strani pa ta sklep ni bil zgolj

potrditven glede na dopis z dne 25. aprila 2014. Vendar je Splošno sodišče v točkah od 79 do 169 in 174 navedene sodbe sedem tožbenih razlogov, ki jih je navedla organizacija IMG, zavrnilo in zato tožbo zavrnilo kot neutemeljeno.

2. Sodba T-381/15

- 36 Organizacija IMG je 14. julija 2015 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo, s katero je predlagala razglasitev ničnosti sklepa z dne 8. maja 2015 in dodelitev odškodnine za škodo, povzročeno z njim.
- 37 Komisija je vložila ugovor nedopustnosti zoper to tožbo, ki se je nanašal na neizpodbojnost sklepa z dne 8. maja 2015 zlasti iz razloga, da nima zavezujočih pravnih učinkov.
- 38 Splošno sodišče je s sklepom z dne 29. januarja 2016 odločanje o tem ugovoru pridržalo za končno odločbo.
- 39 Splošno sodišče je s sodbo z dne 2. februarja 2017, IMG/Komisija (T-381/15, neobjavljena, EU:T:2017:57, v nadaljevanju: sodba T-381/15), ugotovilo, da je treba postopek v zvezi z delom tožbe organizacije IMG ustaviti, v preostalem delu pa je navedeno tožbo zavrnilo.
- 40 Splošno sodišče je v točkah od 41 do 53 in 75 navedene sodbe najprej ugotovilo, da je imel sklep z dne 8. maja 2015 zavezujoče pravne učinke, ker je bila organizaciji IMG z njim odvzeta možnost, da bi ji bile poverjene nove naloge izvrševanja proračuna v skladu z načinom posrednega upravljanja z mednarodno organizacijo, določenim v členu 58(1) Finančne uredbe iz leta 2012, tako da je bila ničnostna tožba organizacije IMG dopustna. Splošno sodišče je nato v točkah od 76 do 160 navedene sodbe ugotovilo, da ni bilo mogoče sprejeti nobenega od osmih tožbenih razlogov organizacije IMG, in je zato njeno tožbo zavrnilo kot neutemeljeno. V zvezi s tem je Splošno sodišče v bistvu med drugim razsodilo, da je treba sklep z dne 8. maja 2015, čeprav ni posebej natančno in podrobno obrazložen, razumeti in preveriti glede na tri dejanske in pravne elemente, naštet v točki 27 te sodbe, s katerimi je Komisija organizacijo IMG seznanila, zato da bi utemeljila svoje dvome glede statusa mednarodne organizacije tega subjekta. Splošno sodišče je nazadnje v točkah od 170 do 173 navedene sodbe odškodninski zahtevek organizacije IMG zavrnilo kot neutemeljen.

3. Sodba C-183/17 P in C-184/17 P

- 41 Organizacija IMG je s pritožbama, vloženima 11. aprila 2017, Sodišču predlagala, naj sodbi T-29/15 in T-381/15 razveljavi ter dokončno odloči o sporih, tako da sklepa z dne 16. decembra 2014 in z dne 8. maja 2015 razglasi za nična ter Uniji naloži povrnitev škode, povzročene z drugim od teh sklepov.
- 42 Komisija je predlagala, naj se ti pritožbi v celoti zavrneta, vzporedno pa je vložila dve nasprotni pritožbi, s katerima je Sodišču v bistvu predlagala, naj sodbi T-29/15 in T-381/15 razveljavi v delu, v katerem sta bila z njima zavrnjena njena ugovora nedopustnosti, in dokončno odloči o sporih, tako da tožbi kot nedopustni zavrže.

- 43 Sodišče je s sodbo C-183/17 P in C-184/17 P, na prvem mestu, zavrnilo nasprotni pritožbi Komisije z obrazložitvijo, da Splošno sodišče z ugotovitvijo, da sta bili tožbi organizacije IMG dopustni, ker sta se nanašali na akta z zavezujočimi pravnimi učinki, ki lahko vplivajo na interese organizacije IMG tako, da bistveno spremenijo njen pravni položaj, ni napačno uporabilo prava, kot je trdila ta institucija.
- 44 Sodišče je namreč v točkah od 55 do 60 sodbe C-183/17 P in C-184/17 P ugotovilo, da je sklep z dne 16. decembra 2014 sklep o financiranju, ki je bil sprejet na podlagi člena 84 Finančne uredbe iz leta 2012 in katerega cilj je bila sprememba prejšnjega sklepa, da bi se tretji osebi zaupala naloga izvrševanja proračuna, ki je bila predhodno poverjena organizaciji IMG. Navedlo je tudi, da je bil učinek tega sklepa o financiranju to, da je bil organizaciji IMG odvzet pravni status subjekta, ki je zadolžen za to proračunsko izvrševanje, in je bila zato zadevnemu subjektu odvzeta vsakršna možnost, da z Unijo pozneje sklene sporazum o prenosu pooblastil v zvezi s to nalogo, s katerim bi bila materializirana pravna obveznost v smislu členov 85 in 86 te uredbe.
- 45 Poleg tega je Sodišče v točkah od 61 do 63 navedene sodbe ugotovilo, da je bila s sklepom z dne 8. maja 2015 prepovedana sklenitev kakršnega koli drugega sporazuma o prenosu pooblastil iz naslova posrednega upravljanja proračuna Unije z organizacijo IMG, „dokler ne bo popolne gotovosti o [njem] statusu [...] kot mednarodne organizacije“, da je bila s tem zadevnemu subjektu odvzeta vsakršna dejanska možnost, da mu bodo poverjene naloge izvrševanja proračuna na podlagi tega statusa, in da iz sodne prakse izhaja, da je treba ta učinek šteti za zavezujoč pravni učinek navedenega sklepa, kot je Splošno sodišče pravilno ugotovilo.
- 46 Na drugem mestu, Sodišče je v točkah od 84 do 97 iste sodbe sprejelo razloge iz dveh pritožb, s katerimi je organizacija IMG Splošnemu sodišču očitala, da je razsodilo, da Komisija ni napačno uporabila prava in ni storila očitne napake pri presoji s tem, da je sklepa z dne 16. decembra 2014 in z dne 8. maja 2015 utemeljila z obstojem dvomov o tem, ali gre za mednarodno organizacijo v smislu finančnih ureditev iz let 2002 in 2012.
- 47 Glede tega je Sodišče razsodilo, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je zgolj navedlo, da trditve in dokazi, ki jih je predložila organizacija IMG, ne izpodbijajo dvomov Komisije glede njenega statusa mednarodne organizacije, namesto da bi preverilo zakonitost sklepov z dne 16. decembra 2014 in z dne 8. maja 2015 glede na pojem „mednarodna organizacija“ v smislu finančnih ureditev iz let 2002 in 2012, ki v zvezi s tem napotujeta na „mednarodne organizacije javnega sektorja, ustanovljene na podlagi medvladnih sporazumov“.
- 48 V tem okviru je Sodišče med drugim navedlo, da z nobenim od treh elementov, naštetih v točki 27 te sodbe, ni bilo mogoče pravno utemeljiti dvomov o tem, ali ima organizacija IMG status mednarodne organizacije, in sicer ker so se ti elementi nanašali le na status petih držav, ki jih je ta organizacija predstavila kot svoje sedanje ali nekdanje članice, in na pristojnosti oseb, ki so te države zastopale ob podpisu njenega ustanovnega akta, ne pa na vse države članice organizacije IMG ali na sam status te organizacije.
- 49 Sodišče je, na tretjem in zadnjem mestu, v točkah od 98 do 106 sodbe C-183/17 P in C-184/17 P štelo, prvič, da ugotovitev, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, pomeni, da je treba sodbi T-29/15 in T-381/15 v celoti razveljaviti, drugič, da stanje obeh postopkov omogoča odločitve v zadevi v delu, v katerem je organizacija IMG predlagala razglasitev ničnosti sklepov z dne 16. decembra 2014 in z dne 8. maja 2015, tretjič, da sta ta sklepa nezakonita iz istih razlogov kot sodbi T-29/15 in T-381/15, tako da je treba tudi njiju v celoti razglasiti za nična, ter

četrtič, da v zvezi z zahtevkom za povrnitev škode, ki naj bi organizaciji IMG nastala s sklepom z dne 8. maja 2015, stanje postopka ne omogoča odločitve in ga je treba vrniti Splošnemu sodišču v razsojanje.

4. Sklep C-183/17 P-INT

- 50 Organizacija IMG je 10. januarja 2020 v sodnem tajništvu Sodišča vložila predlog, naj Sodišče točke od 1 do 3 izreka sodbe C-183/17 P in C-184/17 P v povezavi s točkami od 91 do 105 obrazložitve navedene sodbe razloži tako, da Komisija neutemeljeno dvomi o njenem statusu mednarodne organizacije v smislu finančne ureditve Unije.
- 51 Sodišče je s sklepom z dne 9. junija 2020, International Management Group/Komisija (C-183/17 P-INT, EU:C:2020:507, v nadaljevanju: sklep C-183/17 P-INT), ta predlog za razlago zavrglo kot očitno nedopusten, ker se je nanašal na vprašanje, o katerem v navedeni sodbi ni bilo odločeno. Natančneje, Sodišče je v točkah 22 in 23 zadevnega sklepa v bistvu navedlo, da je sicer res ugotovilo napačnost dvomov, ki jih je Komisija v zvezi s tem, ali ima organizacija IMG status mednarodne organizacije, izrazila na podlagi vrste elementov, s katerimi ni mogoče utemeljiti takih dvomov, vendar nikakor ni odločilo o vprašanju, ali bi bilo treba na podlagi analize, ki ne bi bila pravno napačna, ter ob upoštevanju vseh relevantnih dejanskih in pravnih elementov bodisi ugotoviti bodisi izključiti, da ima zadevni subjekt ta status.

D. Zadevi na prvi stopnji

1. Zadeva T-381/15 RENV

- 52 Splošno sodišče je po razglasitvi sodbe C-183/17 P in C-184/17 P stranki pozvalo k predložitvi pisnih stališč, nato pa jima je postavilo vprašanja za pisni odgovor, na katera sta odgovorili v za to predpisanih rokih. Prav tako ju je zaslišalo na obravnavi 12. marca 2020.
- 53 Splošno sodišče je z izpodbijano sodbno zavrnilo odškodninski zahtevek, naveden v točki 49 te sodbe.
- 54 Na prvem mestu, Splošno sodišče je v točkah od 49 do 68 izpodbijane sodbe v bistvu štelo, da je ta zahtevek, kot ga je organizacija IMG pojasnila v pisnem stališču po tem, ko je Sodišče zadevo delno vrnilo v razsojanje, nedopusten v delu, v katerem se nanaša na prisoditev odškodnine za več vrst škode, ki so bodisi dodane k škodi, navedeni v začetni vlogi, bodisi so drugačne narave glede na navedeno škodo. Natančneje, navedeno sodišče je kot nedopustne zavrglo predloge iz navedenega zahtevka, s katerimi je organizacija IMG želela prek odredb, naj se nekaj stori, in javnih izjav skupaj z zamudnimi obrestmi doseči, da bi ji bile v naravi povrnjene različne vrste premoženjske škode, za katero je trdila, da ji je nastala zaradi sklepa z dne 8. maja 2015. Poleg tega je navedeno sodišče kot nedopusten zavrglo tožbeni predlog, s katerim je organizacija IMG zahtevala povrnitev nepremoženjske škode, ki je bila ovrednotena na 10 milijonov EUR in ni več znašala simbolični znesek enega evra kot v navedeni začetni vlogi.
- 55 Nasprotno je bilo razsojeno, da je odškodninski zahtevek dopusten v delu, v katerem se nanaša na nekatere vrste premoženjske škode in na nepremoženjsko škodo, katerih povrnitev je organizacija IMG zahtevala v navedeni začetni vlogi.

- 56 Na drugem mestu, Splošno sodišče je v točkah od 75 do 93 izpodbijane sodbe v bistvu štelo, da je sklep z dne 8. maja 2015 sicer nezakonit iz razlogov, ki jih je Sodišče navedlo v sodbi C-183/17 P in C-184/17 P, vendar z njim ni bilo kršeno nobeno pravno pravilo, katerega cilj je podeliti pravice posameznikom.
- 57 V zvezi s tem je Splošno sodišče v točkah od 76 do 88 navedene sodbe kot neutemeljeno zavrnilo trditev organizacije IMG, da je treba šteti, da se določbe finančnih ureditev iz let 2002 in 2012, ki so bile kršene s sprejetjem tega sklepa, ob upoštevanju nekaterih pravil mednarodnega javnega prava, ki se nanašajo na pojem „mednarodna organizacija“ iz teh določb, razlagajo tako, da se z njimi subjektom, ki jim je Komisija priznala status mednarodne organizacije v smislu navedenih določb, podeljuje pravica ostati priznan kot tak.
- 58 Prav tako je Splošno sodišče v točkah od 89 do 93 izpodbijane sodbe kot neutemeljeno zavrnilo trditev organizacije IMG, da je treba nezakonnost sklepa z dne 8. maja 2015, kot jo je ugotovilo Sodišče v sodbi C-183/17 P in C-184/17 P, opredeliti kot kršitev pravnega pravila, ki izhaja iz načela dobrega upravljanja in katerega cilj je podeliti pravice posameznikom, in sicer gre za obveznost Komisije, da bi skrbno in nepristransko preučila njen položaj in morebitni status mednarodne organizacije glede na upoštevne določbe finančnih ureditev iz let 2002 in 2012.
- 59 Splošno sodišče se je pri tej ugotovitvi oprlo na tri skupine preudarkov. Najprej je navedlo, da iz njegove ustaljene sodne prakse izhaja, da načelo dobrega upravljanja, ki je odslej določeno v členu 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina), samo po sebi posameznikom ne podeljuje pravic, razen kadar je izraz posebnih pravic, kot je pravica posameznika, da uprava Unije njegove zadeve obravnava nepristransko, pravično in v razumnem roku. Nato je opozorilo, da iz pravnih presoj, opravljenih v izpodbijani sodbi, izhaja, da je lahko Komisija zakonito podvomila o tem, ali ima organizacija IMG status mednarodne organizacije v smislu finančnih ureditev iz let 2002 in 2012, tako da tej instituciji ni mogoče veljavno očitati, da s tem subjektom ni sklenila novih sporazumov o prenosu pooblastil v okviru posrednega upravljanja. Nazadnje je Splošno sodišče navedlo, da razen te trditve organizacija IMG ni prikazala, v čem nezakonnost, zaradi katere je Sodišče razglasilo ničnost sklepa z dne 8. maja 2015, pomeni kršitev obveznosti Komisije, da njen položaj preuči nepristransko ob upoštevanju vseh koristnih informacij.
- 60 Na tretjem in zadnjem mestu, Splošno sodišče je v točkah od 94 do 97 izpodbijane sodbe v bistvu razsodilo, da kršitev finančnih ureditev iz let 2002 in 2012, na katero se sklicuje organizacija IMG, nikakor ni dovolj resna, ker zadevni subjekt ni dokazal, da Komisija nima nobenega polja proste presoje glede izvajanja teh ureditev.
- 61 Splošno sodišče je v točkah od 98 do 101 izpodbijane sodbe na podlagi te obrazložitve menilo, da je treba odškodninski zahtevek organizacije IMG v celoti zavrniti.

2. Zadeva T-645/19

- 62 Vzporedno s potekom postopka v zadevi T-381/15 RENV sta si Komisija in organizacija IMG izmenjali dopise v zvezi z izvršitvijo sodbe C-183/17 P in C-184/17 P. Iz te izmenjave dopisov izhaja, da je Komisija sprva menila, da je razglasitev ničnosti sklepov z dne 16. decembra 2014 in z dne 8. maja 2015 temeljila na neobstoju obrazložitve teh sklepov, medtem ko je organizacija IMG menila, da je bila posledica njune vsebinske razglasitve ničnosti to, da se Komisiji naloži, naj ji prizna status mednarodne organizacije v smislu finančnih ureditev iz let 2002 in 2012.

- 63 Komisija je 18. julija 2019 v okviru te izmenjave dopisov organizaciji IMG poslala dopis, ki je v točki 31 izpodbijanega sklepa, ki pred Sodiščem ni bila izpodbijana, opisan tako:

„Komisija je v dopisu z dne 18. julija 2019 [...] najprej trdila, da Sodišče v sodbi [C-183/17 P in C-184/17 P] ni ugotovilo, da je [IMG] mednarodna organizacija, tako da izvršitev te sodbe ,ni zahtevala samodejnega priznanja IMG kot mednarodne organizacije, temveč ponovno presojo njenega pravnega statusa glede na razpoložljive informacije in finančna pravila, ki se uporabijo‘. Dalje, Komisija je od [IMG] znova zahtevala, naj predloži dokumente, navedene v njenem dopisu z dne 6. maja 2019 [...], in pojasnila, da se bo v primeru, da [IMG] tega ne bo storila, obrnila neposredno na države, ki jih ta organizacija šteje za svoje članice [...]. Nazadnje, Komisija je ponovno potrdila, da je presoja, ali ima [organizacija IMG] status mednarodne organizacije, vprašanje, ki je predhodno glede na izvršitev sodbe [C-183/17 P in C-184/17 P] tudi v delu, v katerem je bil s to sodbo sklep z dne 16. decembra 2014 razglašen za ničen.“

- 64 Organizacija IMG je 26. septembra 2019 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo, s katero je na eni strani predlagala, naj se dopis z dne 18. julija 2019 razglasi za ničen, ker Komisija ni imela podlage niti za novo presojo njenega statusa mednarodne organizacije niti za to, da bi njene članice prosila za informacije v zvezi s tem. Na drugi strani je organizacija IMG zahtevala odškodnino, prvič, za nepremoženjsko škodo, ki naj bi ji bila povzročena s tem dopisom, drugič, za več vrst premoženjske škode, ki naj bi se, čeprav izvirajo iz sklepa z dne 8. maja 2015, z navedenim dopisom povzročale še naprej, in tretjič, za škodo, ki naj bi jo utrpela zaradi sklepa z dne 16. decembra 2014, vendar le v delu, v katerem naj bi se ta škoda prav tako z istim dopisom povzročala še naprej.
- 65 Splošno sodišče je z izpodbijanim sklepom navedeno tožbo zavrglo. V zvezi s predlogom, ki se je nanašal na razglasitev ničnosti dopisa z dne 18. julija 2019, je v točkah od 45 do 76 navedenega sklepa menilo, da ta predlog ni dopusten, in sicer v bistvu iz razloga, da ta dopis pomeni pripravljalni ukrep za odločbo, ki bi jo morala Komisija sprejeti za izvršitev sodbe C-183/17 P in C-184/17 P.
- 66 Splošno sodišče je v zvezi s predlogom, ki se je nanašal na povrnitev škode, povzročene z dopisom z dne 18. julija 2019, menilo, da ta predlog očitno ni dopusten iz treh razlogov, od katerih se prvi nanaša na tesno povezavo med nepremoženjsko škodo, na katero se sklicuje organizacija IMG, in predlogom za razglasitev ničnosti navedenega dopisa, ki je sam nedopusten (točki 80 in 81 izpodbijanega sklepa), drugi na obstoj litispendence v zvezi z razmerji, v okviru katerih so nekatere vrste premoženjske škode, ki jo zatrjuje organizacija IMG, enake kot tiste, ki so predmet zadeve T-381/15 RENV (točke od 82 do 85 navedenega sklepa), tretji pa na nejasnost in nenatančnost vlog organizacije IMG v zvezi z drugimi vrstami premoženjske škode, katerih povrnitev je bila zahtevana (točke od 86 do 93 navedenega sklepa).

III. Predlogi strank in postopek pred Sodiščem

A. Predlogi strank

- 67 Organizacija IMG s pritožbo v zadevi C-619/20 P Sodišču predlaga, naj:
- izpodbijani sklep razveljavi;
 - zadevo T-645/19 vrne Splošnemu sodišču v razsojanje in

- Komisiji naloži plačilo stroškov, nastalih tako na prvi stopnji kot tudi v postopku s pritožbo.
- 68 Organizacija IMG s pritožbo v zadevi C-620/20 P Sodišču predlaga, naj:
- izpodbijano sodbo razveljavi;
 - dokončno odloči o sporu tako, da Uniji naloži, naj povrne škodo, povzročeno s sklepom z dne 8. maja 2015, in
 - Komisiji naloži plačilo stroškov, nastalih tako na prvi stopnji kot tudi v postopku s pritožbo.
- 69 Komisija v vsaki od teh zadev Sodišču predlaga, naj pritožbo zavrne in organizaciji IMG naloži plačilo stroškov.

B. Postopek pred Sodiščem

- 70 Komisija je 16. junija 2021, to je po koncu pisnega dela postopka v vsaki od obeh obravnavanih zadev, Sodišče obvestila, da je z dopisom z dne 8. junija 2021 (v nadaljevanju: dopis z dne 8. junija 2021) organizaciji IMG sporočila dokončno presojo njenega statusa, ki jo je opravila za izvršitev sodbe C-183/17 P in C-184/17 P. Komisija je pojasnila, da iz te presoje, ki je bila vsebovana v dokumentu z naslovom „Končna presoja pravnega statusa [organizacije IMG] za namene njene upravičenosti do posrednega upravljanja“, izhaja, da organizacije IMG ni mogoče opredeliti kot mednarodno organizacijo v smislu finančnih ureditev iz let 2002, 2012 in 2018 ter da ji posledično ni mogoče poveriti nalog izvrševanja proračuna na podlagi takega statusa. Komisija je v bistvu tudi navedla, da je treba šteti, da se navedena presoja uporablja retroaktivno od sprejetja sklepov z dne 16. decembra 2014 in z dne 8. maja 2015, tako da je oziroma bi lahko v zvezi z zadevo C-619/20 P oziroma zadevo C-620/20 P povzročila, da bi spor postal brezpredmeten oziroma da bi organizacija IMG izgubila pravni interes.
- 71 Komisija je v odgovor na vprašanje Sodišča navedla, da želi z navedbo te informacije v vsaki od teh zadev uveljavljati nov razlog v smislu člena 127(1) Poslovnika Sodišča, ki se v skladu s členom 190(1) tega poslovnika uporablja za pritožbe.
- 72 Na podlagi člena 127(2) navedenega poslovnika je bil organizaciji IMG določen rok, v katerem naj se opredeli o tej trditvi Komisije, kar je ta organizacija storila pravočasno.

IV. Pritožbi

- 73 Glede na to, da sta obravnavani zadevi povezani, ju je treba na podlagi člena 54 Poslovnika po opredelitvi sodnika poročevalca, generalnega pravobranilca in strank združiti za izdajo sodbe.

A. Predmet sporov in pravni interes

1. Trditve strank

- 74 Komisija je v podporo trditev, predstavljenih v točkah 70 in 71 te sodbe, predložila dopis z dne 8. junija 2021, ki mu je priložen dokument z naslovom „Končna presoja pravnega statusa [organizacije IMG] za namene njene upravičenosti do posrednega upravljanja“, omenjen v točki 70 te sodbe.
- 75 Iz tega dokumenta je razvidno, prvič, da so bile določbe finančnih ureditev iz let 2002 in 2012, na katere se nanaša sodba C-183/17 P in C-184/17 P, med postopkom, ki je pripeljal do izdaje navedene sodbe, nadomeščene z novimi določbami, vsebovanimi v Finančni uredbi iz leta 2018, ki jih je treba po mnenju Komisije upoštevati pri novi presoji položaja in pravnega statusa organizacije IMG, ki jo zahteva izvršitev navedene sodbe.
- 76 Drugič, Komisija v tem dokumentu izraža stališče, da je treba določbe Finančne uredbe iz leta 2018, v katerih je določena možnost, da se naloge izvrševanja proračuna poverijo mednarodnim organizacijam, ustanovljenim na podlagi „mednarodnih sporazumov“, razlagati tako, da imajo na eni strani te določbe enak pomen kot sklicevanje na mednarodne organizacije, ustanovljene z „medvladnimi sporazumi“, ki ga vsebujeta finančni ureditvi iz let 2002 in 2012, ter da na drugi strani ti besedni zvezi enako napotujeta na pogodbe, ki jih formalno sklene več držav, pri čemer te zastopajo osebe, ki so veljavno pooblašene, da podajo soglasje v njihovem imenu.
- 77 Tretjič, Komisija v tem dokumentu navaja, da je za izvršitev sodbe C-183/17 P in C-184/17 P vsako od držav, za katere je organizacija IMG trdila, da so ali da so bile njene članice, vprašala, na eni strani, ali je ta subjekt mednarodna organizacija, katere članice so ali so bile, ter na drugi strani, ali lahko predložijo mednarodni sporazum, s katerim je bila ustanovljena taka mednarodna organizacija, in kateri koli drugi upoštevni dokument v zvezi s tem.
- 78 Četrtič, Komisija v tem dokumentu v bistvu navaja, da iz odgovorov, ki so ji jih poslale te države, izhaja, da nobena od njih ne potrjuje, da je v zahtevani obliki sklenila mednarodni sporazum, s katerim bi bila organizacija IMG ustanovljena kot mednarodna organizacija, katere članica naj bi bila. Iz teh odgovorov naj bi bilo namreč razvidno, da so v resnici različne države, za katere je ugotovljeno, da so bodisi podpisale ustanovitveni akt ali statut organizacije IMG, bodisi sodelovale na sestanku, na katerem je bila ta ustanovljena, bodisi so bile del njenega usmerjevalnega odbora ali so ji zagotavljale financiranje, ta subjekt leta 1994 ustanovile s političnim in pravno nezavezujočim dokumentom kot namenski in začasni mednarodni instrument za usklajevanje financiranja obnove infrastrukture Bosne in Hercegovine.
- 79 Petič, Komisija je v tem dokumentu ugotovila, da glede na te elemente, različne pripombe, ki ji jih je v zvezi s tem predložila organizacija IMG, in presojo, ki jo je opravila v zvezi z njimi, ni dokazano, da je bil ta subjekt ustanovljen kot mednarodna organizacija javnega sektorja s sporazumom, ki sta ga sklenili vsaj dve državi, ki sta bili za to veljavno zastopani, čeprav obstaja že več kot dvajset let in je od svoje ustanovitve močno razširil svoje področje delovanja. Zato naj navedenemu subjektu ne bi bilo mogoče poveriti nalog izvrševanja proračuna na podlagi določb finančnih ureditev iz let 2002, 2012 in 2018, s katerimi je dovoljeno, da se take naloge poverijo mednarodnim organizacijam.
- 80 Organizacija IMG trdi, da trditve Komisije niso utemeljene.

2. *Presoja Sodišča*

- 81 Kot izhaja iz ustaljene sodne prakse Sodišča, mora imeti vsaka fizična ali pravna oseba, ki vloží pritožbo, enako kot kadar vloží ničnostno tožbo, pravni interes, katerega obstoj je treba presojati na eni strani glede na predmet te pritožbe ali te tožbe in na drugi strani glede na dan, ko je ta vložena. Neizpolnitev te bistvene zahteve je procesna predpostavka javnega reda, na izpolnjenost katere mora sodišče Unije ves čas paziti po uradni dolžnosti (glej v tem smislu sodbi z dne 3. septembra 2009, Moser Baer India/Svet, C-535/06 P, EU:C:2009:498, točka 24, in z dne 21. januarja 2021, Nemčija/Esso Raffinage, C-471/18 P, EU:C:2021:48, točka 101 in navedena sodna praksa).
- 82 Poleg tega mora ta pravni interes, enako kot predmet spora, obstajati do razglasitve sodne odločbe. Zato lahko sodišče Unije, če ta interes ali ta predmet med postopkom preneha, po potrebi po uradni dolžnosti ugotovi, da je treba postopek ustaviti (glej v tem smislu sodbe z dne 19. oktobra 1995, Rendo in drugi/Komisija, C-19/93 P, EU:C:1995:339, točka 13; z dne 3. septembra 2009, Moser Baer India/Svet, C-535/06 P, EU:C:2009:498, točka 24, in z dne 4. septembra 2018, ClientEarth/Komisija, C-57/16 P, EU:C:2018:660, točka 43).
- 83 Nazadnje, obstoj in ohranitev pravnega interesa predpostavljata, da ima lahko fizična ali pravna oseba, ki je vložila tožbo ali pritožbo, od izida te tožbe ali pritožbe korist (glej v tem smislu sodbi z dne 28. maja 2013, Abdulrahim/Svet in Komisija, C-239/12 P, EU:C:2013:331, točke od 61 do 64, in z dne 4. septembra 2018, ClientEarth/Komisija, C-57/16 P, EU:C:2018:660, točka 43). To vprašanje je treba v vsakem primeru konkretno presoditi (glej v tem smislu sodbo z dne 28. maja 2013, Abdulrahim/Svet in Komisija, C-239/12 P, EU:C:2013:331, točka 65).
- 84 V obravnavanem primeru, na prvem mestu, ni sporno, da sta imeli ti pritožbi na dan, ko sta bili vloženi, predmet in da je organizacija IMG izkazala pravni interes. Vendar Komisija trdi, da sta ta predmet in ta interes med tema postopkoma prenehala obstajati, in sicer zaradi njenega sklepa, vsebovanega v dopisu z dne 8. junija 2021, da se organizacija IMG glede na dokončno presajo svojega statusa, ki jo je Komisija opravila za izvršitev sodbe C-183/17 P in C-184/17 P, ne opredeli za mednarodno organizacijo v smislu finančnih ureditev iz let 2002, 2012 in 2018.
- 85 Na drugem mestu, ta sklep pomeni konec postopka ocenjevanja, katerega začetek pomeni dopis z dne 18. julija 2019, naveden v točki 63 te sodbe, katerega razglasitev ničnosti želi doseči organizacija IMG. Poleg tega navedeni sklep, kot izhaja iz trditev Komisije, povzetih v točkah od 76 do 78 te sodbe, temelji na celoti elementov, ki jih je ta institucija zbrala v okviru zadevnega postopka ocenjevanja. Nazadnje, s tožbo v zadevi T-645/19, ki jo je organizacija IMG vložila zoper ta dopis, in s pritožbo v zadevi C-619/20 P, ki jo je ta organizacija vložila po tem, ko je bila ta tožba z izpodbijanim sklepom zavržena, se med drugim izpodbija že sama možnost Komisije, da začne tak postopek ocenjevanja, kot je razvidno iz točke 64 navedene sodbe.
- 86 Te okoliščine, obravnavane skupaj, pa izključujejo, da bi se štelo, da je ta pritožba postala brezpredmetna ali da je organizacija IMG izgubila pravni interes iz razloga, da ji izid te pritožbe ne bi mogel več prinesiti koristi. Če bi se namreč po preučitvi, ki jo mora opraviti Sodišče, izkazalo, da je pritožba utemeljena in da je treba izpodbijani sklep razveljaviti, bi ta razveljavitev povzročila, da bi dopis z dne 18. julija 2019 izginil iz pravnega reda, in bi lahko ob upoštevanju povezav, ki obstajajo med tem dopisom in dopisom z dne 8. junija 2021, vplivala na zakonitost zadnjenavedenega dopisa, glede katerega obe stranki navajata, da ga organizacija IMG izpodbija

v okviru tožbe, ki je bila v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vpisana pod številko T-509/21 in v zvezi s katero je pri navedenem sodišču na dan vložitve obravnavanih pritožb še vedno potekal postopek.

- 87 Na tretjem in zadnjem mestu, dopis z dne 8. junija 2021, kot ga je predstavila Komisija, očitno nikakor ne more vplivati na predmet pritožbe v zadevi C-620/20 P ali na pravni interes organizacije IMG v tem okviru.
- 88 Predmet te pritožbe in tožbe v zadevi T-381/15 RENV, ki je bila vložena pred njo, je namreč povrnitev nepremoženjske in premoženjske škode, za katero organizacija IMG meni, da jo je utrpela zaradi sklepa z dne 8. maja 2015, s katerim jo je Komisija, kot je navedeno v točki 31 te sodbe, obvestila o svoji odločitvi, da z njo ne bo več sklenila novega sporazuma o prenosu pooblastil na podlagi določb finančnih ureditev iz let 2002 in 2012, s katerimi je dovoljeno, da se naloge izvrševanja proračuna poverijo mednarodnim organizacijam, in sicer ob upoštevanju obstoja dvomov v zvezi z njenim statusom mednarodne organizacije v smislu teh določb.
- 89 Ker pa je Sodišče, kot je razvidno iz točk od 46 do 49 in 51 te sodbe, v sodbi C-183/17 P in C-184/17 P ugotovilo, da je ta sklep nezakonit glede na to, da je razlogovanje, na podlagi katerega je Komisija imela take dvome, pravno in dejansko neutemeljeno, in ker je obrazložitev, na kateri temelji ta ugotovitev, v skladu z ustaljeno sodno prakso (sodbi z dne 14. septembra 1999, Komisija/AssiDomän Kraft Products in drugi, C-310/97 P, EU:C:1999:407, točka 54, in z dne 19. aprila 2012, Artegoda/Komisija, C-221/10 P, EU:C:2012:216, točka 87) pravno močna, ker pomeni nujno podlago za izrek navedene razveljavitvene sodbe, na vprašanje, ali je bila s tem nezakonitim sklepom lahko povzročena nepremoženjska in premoženjska škoda, glede katere ima organizacija IMG interes, da se povrne, ne more vplivati okoliščina, da je Komisija v sklepu, ki ga je sprejela šest let pozneje in ki temelji na drugačni pravni in dejanski presoji, ugotovila, da organizacije IMG ni mogoče obravnavati kot mednarodno organizacijo. V okviru odškodninske tožbe je treba namreč nezakonitost akta ali ravnanja, na podlagi katerega lahko nastane nepogodbena odgovornost Unije, presojati glede na pravne in dejanske elemente, ki so obstajali ob sprejetju navedenega akta ali v času navedenega ravnanja (sodba z dne 10. septembra 2019, HTTS/Svet, C-123/18 P, EU:C:2019:694, točka 39).
- 90 Iz navedenega izhaja, da trditve Komisije v zvezi s prenehanjem obstoja predmeta teh pritožb ali prenehanjem pravnega interesa organizacije IMG niso utemeljene.

B. Pritožba C-619/20 P

- 91 Organizacija IMG v utemeljitev pritožbenih predlogov navaja dva razloga, od katerih se prvi nanaša na napačno uporabo prava pri zavrženju njenega predloga za razglasitev ničnosti dopisa z dne 18. julija 2019 kot nedopustnega (točke od 43 do 76 izpodbijanega sklepa), drugi pa na napačno uporabo prava pri zavrženju njenega zahtevka za povrnitev škode, ki naj bi ji nastala s tem dopisom, kot očitno nedopustnega (točke od 77 do 93 istega sklepa).

1. Prvi pritožbeni razlog

a) Trditve strank

- 92 Organizacija IMG trdi, da je Splošno sodišče pri razlogovanju, na podlagi katerega je štelo, da dopis z dne 18. julija 2019 ni akt, zoper katerega je mogoče vložiti ničnostno tožbo, večkrat napačno uporabilo pravo.
- 93 Ta dopis naj bi namreč vseboval dokončen sklep Komisije, da bo sodbo C-183/17 P in C-184/17 P izvršila tako, da bo opravila novo presojo statusa organizacije IMG glede na določbe finančnih ureditev iz let 2002 in 2012, in sicer ob upoštevanju dodatnih elementov, ki bi jih predložili bodisi zadevni subjekt bodisi, če ta tega ne bi storil, države, ki jih je ta predstavil kot svoje aktualne ali nekdanje članice. Takemu izrecnemu sklepu naj bi bil implicitno, vendar nujno dodan sklep, da navedena sodba ne bo izvršena s postavitvijo organizacije IMG v položaj mednarodne organizacije, ki jo med drugim priznava Komisija in ki naj bi ji pripadal pred sprejetjem dveh aktov, ki ju je Sodišče razglasilo za nična.
- 94 Splošno sodišče pa naj bi s tem, da tema sklepoma ni priznalo izpodbojnosti, najprej napačno uporabilo pravo, ker ni kritiziralo Komisijine kršitve člena 266, prvi odstavek, PDEU, ki institucijam Unije nalaga, da v primeru razglasitve ničnosti akta, katerega avtor so, sprejmejo ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe, s katero je bila razglašena ta ničnost. Natančneje, v točkah od 53 do 59, od 61 do 66, od 68 do 70 in od 73 do 76 izpodbijanega sklepa naj ne bi bila upoštevana pravnomočnost, priznana sodbi C-183/17 P in C-184/17 P, iz odločilne obrazložitve katere (točke od 92 do 96 in 104) naj bi bilo razvidno, da bi morala Komisija organizacijo IMG povrniti v prejšnji položaj, ko je imela status priznane mednarodne organizacije v smislu finančnih ureditev iz let 2002 in 2012.
- 95 Dalje, Splošno sodišče naj bi s tem, da ni upoštevalo dejstva, da bi moralo to priznanje za organizacijo IMG pomeniti pridobljeno pravico, razen če bi njene članice spremenile njen status ali končale njen obstoj, kršilo različna pravila mednarodnega javnega prava v zvezi s pojmom „mednarodna organizacija“, na katerega se sklicujeta ti ureditvi, pri čemer naj bi bilo spoštovanje teh pravil – ob upoštevanju njihove primarnosti glede na sekundarno pravo Unije – naloženo tako navedenemu sodišču kot Komisiji v okviru izvršitve sodbe C-183/17 P in C-184/17 P.
- 96 Nazadnje, Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo načela, ki izhajajo iz ustaljene sodne prakse Sodišča v zvezi s pojmom „akt, zoper katerega je mogoče vložiti tožbo“, ker dopisa z dne 18. julija 2019 kljub njegovemu besedilu, okoliščinah, v katerih je bil sprejet, ter pravnim učinkom izrecnega in implicitnega sklepa, ki ju vsebuje, ni opredelilo kot takega.
- 97 Komisija trdi, da ta pritožbeni razlog ni utemeljen.

b) Presoja Sodišča

- 98 Ničnostno tožbo je mogoče na podlagi člena 263, prvi odstavek, PDEU vložiti zoper vse določbe ali ukrepe, ki jih sprejmejo institucije, organi, uradi ali agencije Unije, ne glede na njihovo obliko, in ki imajo zavezujoče pravne učinke, ki lahko vplivajo na interese fizične ali pravne osebe tako, da bistveno spremenijo njen pravni položaj (sodba z dne 31. januarja 2019, International Management Group/Komisija, C-183/17 P in C-184/17 P, EU:C:2019:78, točka 51 in navedena sodna praksa).

- 99 Da bi se v danem primeru ugotovilo, ali je namen izpodbijanega akta, da ustvarja zavezujoče pravne učinke, se je treba, na prvem mestu in kot izhaja iz ustaljene sodne prakse Sodišča, osredotočiti na njegovo bistvo in njegove učinke presojati glede na objektivna merila, kot je vsebina zadevnega akta, pri čemer je treba po potrebi upoštevati okoliščine, v katerih je bil ta akt sprejet, in pristojnosti institucije, organa, urada ali agencije Unije, ki ga je sprejela. Te pristojnosti se ne smejo razumeti abstraktno, temveč kot elementi, ki lahko pojasnijo konkretno analizo vsebine navedenega akta, ki je osrednja in nepogrešljiva (sodba z dne 21. januarja 2021, Nemčija/Esso Raffinage, C-471/18 P, EU:C:2021:48, točka 64 in navedena sodna praksa).
- 100 Na drugem mestu, iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da je treba v primeru, kot je obravnavani, v katerem je bil izpodbijani akt sprejet po razglasitvi ničnosti prejšnjega akta, upoštevati pravne posebnosti takega položaja.
- 101 V zvezi s tem iz člena 266 PDEU izhaja, da mora institucija, organ, urad ali agencija, katere akt je bil razglašen za ničen, sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe, s katero je bil ta akt razglašen za ničen, ter za to, da bi se uskladila s to sodbo in jo v celoti izvršila, spoštovati ne le njen izrek, ampak tudi obrazložitev, ki je njegova nujna podlaga v smislu, da je nepogrešljiva za določitev natančnega pomena tega, kar je bilo razsojeno v tem izreku (sodba z dne 14. junija 2016, Komisija/McBride in drugi, C-361/14 P, EU:C:2016:434, točka 35 in navedena sodna praksa).
- 102 Ker pa člen 266 PDEU ne določa narave ukrepov, ki jih mora avtor akta, ki je bil razglašen za ničnega, sprejeti za izpolnitev te obveznosti, mora ta avtor opredeliti te ukrepe (glej v tem smislu sodbo z dne 14. junija 2016, Komisija/McBride in drugi, C-361/14 P, EU:C:2016:434, točki 52 in 53), pri izbiri katerih ima široko polje proste presoje, vendar pa mora spoštovati izrek sodbe, s katero je bil ta akt razglašen za ničen, in obrazložitev, ki je nujna podlaga tega izreka (glej v tem smislu sodbo z dne 15. marca 2018, Deichmann, C-256/16, EU:C:2018:187, točka 87 in navedena sodna praksa).
- 103 Na tretjem in zadnjem mestu, v skladu z ustaljeno sodno prakso je načeloma v primeru aktov, ki nastajajo v več fazah postopka, akt, zoper katerega je mogoče vložiti ničnostno tožbo, le ukrep, s katerim se dokončno določi stališče pristojne institucije, organa, urada ali agencije Unije ob koncu postopka, ne pa vmesni ukrepi, katerih cilj je priprava tega dokončnega ukrepa, zlasti z izražanjem začasnega stališča (sodbi z dne 11. novembra 1981, IBM/Komisija, 60/81, EU:C:1981:264, točki 10 in 20, ter z dne 3. junija 2021, Madžarska/Parlament, C-650/18, EU:C:2021:426, točki 43 in 44).
- 104 Ničnostna tožba, vložena zoper ukrep, ki izraža začasno stališče, bi namreč lahko od sodišča Unije zahtevala, da opravi presojo vprašanj, o katerih se zadevna institucija, organ, urad ali agencija še ni imela priložnosti izreči, kar ne bi bilo združljivo s sistemom delitve pristojnosti in pravnih sredstev, ki ga določa Pogodba DEU (glej v tem smislu sodbi z dne 13. oktobra 2011, Deutsche Post in Nemčija/Komisija, C-463/10 P in C-475/10 P, EU:C:2011:656, točka 51, ter z dne 15. marca 2017, Stichting Woonlinie in drugi/Komisija, C-414/15 P, EU:C:2017:215, točka 45).
- 105 Poleg tega, ker se je na morebitne nezakovitosti vmesnega ukrepa mogoče sklicevati v okviru ničnostne tožbe, ki se lahko vложи zoper končni ukrep, k pripravi katerega ta vmesni ukrep prispeva, je s to tožbo zadevnim osebam mogoče zagotoviti zadostno sodno varstvo (glej v tem smislu sodbi z dne 13. oktobra 2011, Deutsche Post in Nemčija/Komisija, C-463/10 P in C-475/10 P, EU:C:2011:656, točki 53 in 54, ter z dne 6. oktobra 2021, Poggiolini/Parlament, C-408/20 P, EU:C:2021:806, točka 43).

- 106 V obravnavani zadevi je Splošno sodišče ugotovilo, da dopis z dne 18. julija 2019 glede na njegovo vsebino, kot je nanjo opozorjeno v točki 63 te sodbe, ni akt, zoper katerega bi bilo mogoče vložiti ničnostno tožbo, ker je pomenil pripravljalni ukrep.
- 107 Natančneje, navedeno sodišče je najprej v točkah 51 in 52 izpodbijanega sklepa menilo, da je treba ta dopis analizirati tako, da izraža stališče Komisije, v skladu s katerim je ta institucija štela, da je potrebno pridobiti elemente, na podlagi katerih bo lahko presodila, ali ima organizacija IMG status mednarodne organizacije v smislu določb, ki se uporabijo, in določila svoje dokončno stališče o tem vprašanju, da bi izpolnila obveznost izvršitve sodbe C-183/17 P in C-184/17 P.
- 108 Dalje, Splošno sodišče je v točkah 54, od 59 do 69 in od 71 do 75 izpodbijanega sklepa v bistvu štelo, da je imela Komisija – ob upoštevanju okoliščin, v katerih je bil navedeni dopis sprejet, izreka in obrazložitve sodbe C-183/17 P in C-184/17 P ter polja proste presoje, ki ga je imela za izpolnitev obveznosti izvršitve te sodbe – možnost ali celo obveznost, da na novo presodi, ali ima organizacija IMG status mednarodne organizacije glede na določbe, ki se uporabijo, in da za to poišče elemente, ki so po njenem mnenju potrebni za oblikovanje končnega stališča v zvezi s tem vprašanjem.
- 109 Nazadnje, Splošno sodišče je na podlagi tega v točki 76 izpodbijanega sklepa ugotovilo, da je dopis z dne 18. julija 2019 pripravljalni ukrep za odločbo, ki jo je Komisija morala sprejeti za izvršitev sodbe C-183/17 P in C-184/17 P.
- 110 Glede tega je treba, na prvem mestu, v zvezi s trditvami organizacije IMG, povzetimi v točki 94 te sodbe, navesti, da ob upoštevanju načel iz sodne prakse, na katera je bilo opozorjeno v točkah od 100 do 102 te sodbe, Splošno sodišče ni napačno uporabilo prava, ko je na način, kot je povzet v točki 108 navedene sodbe, opredelilo pravne posledice, ki jih je bilo treba v okviru analize izpodbojnosti dopisa z dne 18. julija 2019 izpeljati iz, prvič, obstoja sodbe C-183/17 P in C-184/17 P, drugič, polja proste presoje, ki ga je imela Komisija za izpolnitev obveznosti sprejeti ukrepe, ki so potrebni za izvršitev navedene sodbe, in tretjič, pravnomočnosti, kot je bilo opozorjeno v točki 89 te sodbe, tako izreka navedene sodbe o razglasitvi ničnosti kot obrazložitve, ki je nujna podlaga zanj.
- 111 Natančneje, kot je navedeno sodišče pravilno poudarilo, iz točk od 57 do 59, 61 in od 88 do 90 sodbe C-183/17 P in C-184/17 P jasno izhaja, prvič, da se mora Komisija prepričati, da imajo subjekti, ki jim je poverila ali ki jim namerava poveriti naloge izvrševanja proračuna na podlagi določb finančnih ureditev iz let 2002 in 2012 v zvezi s posrednim upravljanjem proračuna Unije s strani mednarodnih organizacij, tak status v smislu teh določb. Drugič, ta institucija mora v primeru, da obstajajo dvomi o tem vprašanju, te dvome odpraviti ter zbrati vse potrebne elemente za pravno in dejansko utemeljitev svoje odločitve glede na to, da ima ta odločitev za zadevni subjekt pravne posledice.
- 112 Poleg tega je iz točk od 92 do 97 in 104 sodbe C-183/17 P in C-184/17 P, na vsebino katerih je bilo opozorjeno v točkah 22 in 23 sklepa C-183/17 P-INT, jasno razvidno, da v obravnavani zadevi sklepa, ki ju je Sodišče razglasilo za nična, nista bila pravno in dejansko utemeljena.
- 113 Ob upoštevanju teh presoj in ugotovitev, ki pomenijo podlago izreka navedene sodbe, Komisiji organizacije IMG ni bilo treba postaviti v prejšnji položaj priznane mednarodne organizacije, v katerem ta trdi, da je bila, ampak je svojo obveznost izvršitve sodbe C-183/17 P in C-184/17 P lahko izpolnila s sprejetjem postopkovnih ukrepov, ki naj bi ji omogočili, da odpravi

nepravilnost, ki jo je ugotovilo Sodišče, in potencialno sprejme nov akt, s katerim bi bila nadomeščena sklepa, ki ju je to sodišče razglasilo za nična, potem ko bi pridobila elemente, ki so po njeni presoji potrebni za pravno in dejansko utemeljitev tega novega akta.

- 114 Na drugem mestu, v zvezi s trditvami organizacije IMG, povzetimi v točki 96 te sodbe, je treba navesti, da Splošno sodišče glede na pravne posledice, ki jih je veljavno izpeljalo iz sodbe C-183/17 P in C-184/17 P, ni napačno pravno opredelilo dejanskega stanja, ko je v točki 76 izpodbijanega sklepa ugotovilo, da je treba dopis z dne 18. julija 2019 glede na njegovo vsebino šteti za pripravljalni ukrep, ki izraža začasno stališče Komisije glede tega, ali ima organizacija IMG status mednarodne organizacije v smislu določb, ki se uporabijo.
- 115 Ker je namreč pristojna institucija nameravala oceniti ta status, je bilo ob upoštevanju načel sodne prakse, na katera je bilo opozorjeno v točkah 103 in 104 te sodbe, tak ukrep mogoče veljavno opredeliti kot pripravljalni ukrep.
- 116 Na tretjem mestu, v zvezi s trditvami organizacije IMG, povzetimi v točki 95 te sodbe, je treba ugotoviti, da se nanašajo na posledice, ki jih je treba po njenem mnenju izpeljati iz nekaterih pravil mednarodnega javnega prava v zvezi s pojmom „mednarodna organizacija“ v okviru presoje njenega morebitnega statusa mednarodne organizacije v smislu določb, ki se uporabijo, torej na vprašanje, za katero je Komisija v dopisu z dne 18. julija 2019 navedla, da ga želi preučiti, preden zavzame kakršno koli dokončno stališče. Ob upoštevanju sodne prakse, na katero je opozorjeno v točkah 104 in 105 te sodbe, pa take trditve, tudi če bi bile utemeljene, ne morejo pripeljati do tega, da bi se temu dopisu priznala izpodbojnost.
- 117 Iz vseh zgoraj navedenih razlogov ta pritožbeni razlog ni utemeljen in ga je zato treba zavrniti.

2. Drugi pritožbeni razlog

a) Trditve strank

- 118 Organizacija IMG najprej trdi, da je bil predlog za razglasitev ničnosti dopisa z dne 18. julija 2019 dopusten in da je bil zato dopusten tudi predlog za povrnitev nepremoženjske škode, povzročene s tem dopisom, drugače kot je Splošno sodišče ugotovilo v točkah 80 in 81 izpodbijanega sklepa.
- 119 Dalje, meni, da predloga za povrnitev premoženjske škode, povzročene s sklepom z dne 8. maja 2015, prav tako ni bilo mogoče zavreči kot nedopustnega zaradi litispendence z zadevo T-381/15 RENV, kot je Splošno sodišče napačno razsodilo v točkah od 82 do 85 navedenega sklepa. Zadevna škoda naj bi namreč sicer res izvirala iz tega sklepa, vendar se je zatrijevala posebej in izključno v smislu, da se s tem dopisom povzroča še naprej.
- 120 Nazadnje in v istem smislu, predlog za povrnitev premoženjske škode, ki izvira iz sklepa z dne 16. decembra 2014, se je nanašal posebej in izključno na to škodo v smislu, da se z dopisom z dne 18. julija 2019 povzroča še naprej, tako da naj bi Splošno sodišče prav tako napačno uporabilo pravo, ker je v točkah od 86 do 93 navedenega sklepa ta tožbeni predlog zavrglo kot nedopusten.
- 121 Komisija meni, da je ta pritožbeni razlog delno neutemeljen in v preostalem brezpredmeten.

b) Presoja Sodišča

- 122 Glede tega, na prvem mestu, kar zadeva trditev organizacije IMG v zvezi s presojo, ki jo je Splošno sodišče opravilo v točkah 80 in 81 izpodbijanega sklepa, zadošča ugotoviti, da medtem ko organizacija IMG v bistvu zgolj trdi, da bi bilo treba za to presojo šteti, da je bilo pri njej pravo napačno uporabljeno, in sicer, če bi se izkazalo, da je bil predlog za razglasitev ničnosti dopisa z dne 18. julija 2019 napačno zavrnjen kot nedopusten, iz točke 117 te sodbe izhaja, da je Splošno sodišče ta predlog utemeljeno zavrglo kot nedopusten.
- 123 Na drugem mestu, v zvezi s predlogom za povrnitev premoženjske škode, ki naj bi se, čeprav izvira iz sklepa z dne 8. maja 2015, z dopisom z dne 18. julija 2019 povzročala še naprej, je treba ugotoviti, da – kot je Splošno sodišče pravilno opozorilo v točki 82 izpodbijanega sklepa – iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da je treba ničnostno ali odškodninsko tožbo, ki je bila vložena po drugi tožbi, v kateri nastopajo iste stranke, s katero se skuša doseči isti cilj in ki temelji na istih razlogih ali očitkih, zavrniti kot nedopustno zaradi litispence (sklep z dne 1. aprila 1987, Ainsworth in drugi/Komisija, 159/84, 267/84, 12/85 in 264/85, EU:C:1987:172, točki 3 in 4, in sodba z dne 5. aprila 2017, Changshu City Standard Parts Factory in Ningbo Jinding Fastener/Svet, C-376/15 P in C-377/15 P, EU:C:2017:269, točka 29).
- 124 Splošno sodišče pa je v točkah od 83 do 85 izpodbijanega sklepa pravilno uporabilo to sodno prakso v obravnavani zadevi, ker je bil odškodninski zahtevek organizacije IMG vложен po zahtevku, ki je bil predmet zadeve T-381/15 RENV, v kateri je organizacija IMG nastopala proti isti stranki, katerega cilj je bil prav tako pridobitev odškodnine in ki se je nanašal na premoženjsko škodo, ki se je, kot trdi sam zadevni subjekt, sicer z dopisom z dne 18. julija 2019 povzročala še naprej, vendar je izvirala iz sklepa, obravnavanega v tej prej vloženi zadevi.
- 125 Na tretjem in zadnjem mestu, v zvezi z analogno trditvijo organizacije IMG, ki se nanaša na njen predlog za povrnitev škode, ki naj bi bila sicer povzročena s sklepom z dne 16. decembra 2014, vendar naj bi se z dopisom z dne 18. julija 2019 povzročala še naprej, zadošča navesti, da je ta trditev brezpredmetna. Splošno sodišče se namreč v točkah od 91 do 93 izpodbijanega sklepa pri zavrženju tega predloga kot nedopustnega ni oprlo na vsebinske ali postopkovne preudarke v zvezi z naravo ali izvorom zatrjevane škode, temveč na nespoštovanje formalnih zahtev, ki veljajo za začetne vloge, iz člena 76(d) svojega poslovnika, pri čemer je v bistvu menilo, da so bile trditve, s katerimi se je želel utemeljiti navedeni predlog, prekratke in nenatančne, da bi mu omogočile odločanje.
- 126 Ker torej ta pritožbeni razlog tako kot prvi pritožbeni razlog ni utemeljen, je treba pritožbo zavrniti.

C. Pritožba v zadevi C-620/20 P

- 127 Organizacija IMG v utemeljitev pritožbenih predlogov navaja dva razloga, ki se nanašata na napačno uporabo prava v zvezi s tem, da je bil del njenih predlogov za prisoditev odškodnine zavrnjen kot neutemeljen (točke od 69 do 100 izpodbijane sodbe), oziroma v zvezi s tem, da so bili ti predlogi v preostalem delu zavrnjeni kot nedopustni (točke od 40 do 68 te sodbe).

1. Prvi pritožbeni razlog

a) Trditve strank

- 128 Organizacija IMG v zvezi s tistimi predlogi za prisoditev odškodnine, ki so bili v izpodbijani sodbi vsebinsko zavrtni, trdi, prvič, da je Splošno sodišče s tem, da ni izpeljalo posledic iz razglasitve ničnosti sklepa z dne 8. maja 2015 s sodbo C-183/17 P in C-184/17 P, kršilo načelo pravnomočnosti, kot je določeno v členu 61, drugi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije, v skladu s katerim je navedeno sodišče, če mu je zadeva vrnjena v razsojanje, glede pravnih vprašanj vezano na odločitev Sodišča. Čeprav je namreč Sodišče ugotovilo, da dvomi Komisije o tem, ali ima organizacija IMG status mednarodne organizacije, niso utemeljeni, naj Splošno sodišče v točkah od 82 do 86 izpodbijane sodbe ne bi priznalo, da Komisija v zvezi s tem nima več pravice dvomiti.
- 129 Drugič, organizacija IMG trdi, da je Splošno sodišče v točkah od 86 do 88 izpodbijane sodbe večkrat napačno uporabilo pravo s tem, da ni potrdilo, da je treba nezakonitost, ki jo je ugotovilo Sodišče, ob upoštevanju relevantnih določb finančnih ureditev iz let 2002 in 2012 ter pravil mednarodnega javnega prava, ki jih je treba upoštevati za razumevanje pojma „mednarodna organizacija“, na katerega se nanašajo te določbe, opredeliti kot kršitev pravnega pravila, katerega cilj je podeliti pravice subjektom, ki jim je Unija poverila naloge izvrševanja proračuna.
- 130 Organizacija IMG v zvezi s tem najprej trdi, da ko je enkrat neki subjekt priznan kot mednarodna organizacija, mu takega statusa ni več mogoče odvzeti, ker iz mednarodnega javnega prava izhaja, da je to priznanje dokončno in ga je mogoče uveljavljati, in sicer dokler se države, ki so članice tega subjekta, same ne odločijo, da bodo spremenile njegov status ali da bo prenehal obstajati. Zato naj bi imel na podlagi tega prava tak subjekt ves čas svojega obstoja pravico, da ostane priznan kot tak.
- 131 Dalje, izpodbijanja statusa mednarodne organizacije, ki je bil tako priznan posameznemu subjektu, naj ne bi bilo mogoče upravičiti s posebno ali avtonomno naravo pojma „mednarodna organizacija“ v smislu finančnih ureditev iz let 2002 in 2012, ker naj bi bilo treba ti ureditvi razlagati v skladu z upoštevnimi pravili mednarodnega javnega prava, to pa zaradi višjega položaja, ki ga imajo ta pravila v hierarhiji predpisov.
- 132 Nazadnje, organizacija IMG v bistvu trdi, da bi moralo Splošno sodišče z upoštevanjem vseh relevantnih pravnih in dejanskih elementov v obravnavani zadevi ugotoviti, da njen status mednarodne organizacije ne vzbuja nikakršnega utemeljenega dvoma.
- 133 Tretjič, organizacija IMG Splošnemu sodišču očita, da je v točkah od 89 do 93 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo s tem, da ni ugotovilo obstoja kršitve pravice do dobrega upravljanja, zaradi katere bi nastala odgovornost Unije ob upoštevanju nezakonitosti, ki jo je Sodišče ugotovilo v sodbi C-183/17 P in C-184/17 P. Glede na neupravičenost dvomov, zaradi katerih je Komisija v sklepu z dne 8. maja 2015 zamrznila svoja pogodbeni razmerja z organizacijo IMG, ter napačno uporabo prava in očitno napako pri presoji, ki ju ta sklep vsebuje, naj bi bilo namreč jasno, da ta nezakonitost pomeni kršitev pravice do dobrega upravljanja, kot je določena v členu 41 Listine, in, natančneje, obveznosti, ki jo je imela ta institucija na podlagi te pravice, in sicer, da bi izkazala skrbnost pri preučitvi njenega položaja, kot je navedeno v sodni praksi Sodišča, izhajajoči iz sodbe z dne 21. novembra 1991, Technische Universität München (C-269/90, EU:C:1991:438, točka 14).

- 134 Četrtrič, Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo s tem, da je v točkah 96 in 97 izpodbijane sodbe ugotovilo, da kršitev finančnih ureditev iz let 2002 in 2012, na katero se je sklicevala organizacija IMG, nikakor ni bila dovolj resna.
- 135 Komisija odgovarja, prvič, da je očitek, da je Splošno sodišče kršilo člen 61, drugi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije, nedopusten, brezpredmeten in neutemeljen. Nanašal naj bi se namreč na presoje Splošnega sodišča v zvezi z neobstojem kršitve pravnih pravil, katerih cilj je podeliti pravice posameznikom, teh presoj pa v okviru pritožbe ni mogoče izpodbijati. Poleg tega naj bi navedeno sodišče vsekakor ugotovilo, da taka kršitev, tudi če bi bila dokazana, ni bila dovolj resna. Nazadnje, iz sodbe C-183/17 P in C-184/17 P ter iz sklepa C-183/17 P-INT naj bi izhajalo, da Komisiji organizaciji IMG ni bilo treba priznati statusa mednarodne organizacije v smislu finančnih ureditev iz let 2002 in 2012.
- 136 Drugič, očitek, da bi bilo treba nezakonitost, ki jo je ugotovilo Sodišče, opredeliti kot kršitev pravnega pravila, katerega cilj je podeliti pravice mednarodnim organizacijam, ki jim je Komisija poverila naloge izvrševanja proračuna, in sicer ob upoštevanju nekaterih pravil mednarodnega javnega prava v zvezi s pojmom „mednarodna organizacija“, na katerega se sklicujejo določbe finančnih ureditev iz let 2002 in 2012, naj bi bil prav tako brezpredmeten in neutemeljen.
- 137 V obravnavani zadevi naj namreč vprašanje, na katerega je treba odgovoriti, ni, ali lahko Komisija na novo oceni status organizacije IMG, ampak ali določbe finančnih ureditev iz let 2002 in 2012, na podlagi katerih je ta institucija izrazila dvome v zvezi s tem, pomenijo pravna pravila, katerih cilj je podeliti pravice subjektom, ki so v položaju, v kakršnem je organizacija IMG. Splošno sodišče pa naj pri presojah, ki jih je opravilo v zvezi s tem, ne bi napačno uporabilo prava.
- 138 Tretjič, očitek v zvezi s kršitvijo pravice do dobrega upravljanja naj bi bil lahko nov in torej nedopusten razlog, ker ni bil dovolj opazno podan in razvit v vlogah na prvi stopnji. Ta očitek naj tudi nikakor ne bi bil utemeljen. Organizacija IMG naj namreč ne bi niti poskušala dokazati, da Komisija poleg nezakonitosti, ki jo je ugotovilo Sodišče, ni ravnala z zadostno skrbnostjo, kot naj bi Splošno sodišče ugotovilo v točki 92 izpodbijane sodbe. Poleg tega naj bi Splošno sodišče v točki 91 navedene sodbe na podlagi sodbe C-183/17 P in C-184/17 P pravilno sklepalo, da Komisiji ni mogoče očitati, da je zamrznila svoje pogodbene odnose z organizacijo IMG, ker je bil njen status vprašljiv.
- 139 Četrtrič, organizacija IMG naj ne bi dokazala, da je Splošno sodišče napačno izključilo obstoj dovolj resne kršitve finančnih ureditev iz let 2002 in 2012.

b) Presoja Sodišča

- 140 Kot izhaja iz zgornje predstavitve trditev strank, je ta pritožbeni razlog razdeljen na štiri ločene očitke.

1) Prvi očitek: kršitev načela pravnomočnosti

- 141 Na prvem mestu, v zvezi z očitkom, povzetim v točki 128 te sodbe, je treba opozoriti, da je Sodišče, potem ko je sodbi T-29/15 in T-381/15 v celoti razveljavilo in odločilo o delu tožb, ki sta bili podlaga za navedeni sodbi, v točki 104 sodbe C-183/17 P in C-184/17 P resda navedlo, da trije elementi, na katere se je Komisija oprla v sklepih z dne 16. decembra 2014 in z dne 8. maja 2015,

kot so bili analizirani v točkah od 92 do 96 zadnjenavedene sodbe, niso taki, da bi lahko vzbudili dvom glede tega, ali ima organizacija IMG status mednarodne organizacije v smislu finančnih ureditev iz let 2002 in 2012.

- 142 Vendar te navedbe ni mogoče razumeti brez upoštevanja razlogov iz sodbe C-183/17 P in C-184/17 P, katerih logično nadaljevanje je ter na pomen in obseg katerih je Sodišče v sklepu C-183/17 P-INT spomnilo z enakimi besedami kot v točki 51 te sodbe. Iz teh razlogov pa je jasno razvidno, da Komisiji ni bilo prepovedano pozneje opraviti novo oceno, ali ima organizacija IMG status mednarodne organizacije, ob upoštevanju vseh relevantnih dejanskih in pravnih elementov.
- 143 Zato Splošno sodišče v točkah od 82 do 86 izpodbijane sodbe ni nikakor napačno uporabilo prava glede člena 61, drugi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije.

2) Drugi in četrti očitke: obstoj dovolj resne kršitve finančnih ureditev iz let 2002 in 2012

- 144 Na drugem mestu, v zvezi z očitki, povzetimi v točkah od 129 do 132 in 134 te sodbe, v skladu s katerimi naj bi Splošno sodišče v točkah od 86 do 88 in od 96 do 97 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo s tem, da ni potrdilo, da je mogoče nezakonitost, ki jo je ugotovilo Sodišče v sodbi C-183/17 P in C-184/17 P, opredeliti kot dovolj resno kršitev pravnega pravila, katerega cilj je podelitev pravic posameznikom, čeprav bi bilo treba – ob upoštevanju pravil mednarodnega javnega prava, ki so upoštevna za obravnavano zadevo – za določbe finančnih ureditev iz let 2002 in 2012, glede na katere je bila ugotovljena ta resna nezakonitost, šteti, da imajo tak cilj, je treba navesti naslednje.
- 145 Prvič, iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da je za to, da bi lahko v danem primeru nastala nepogodbena odgovornost Unije, med drugimi pogoji potrebno, da oseba, ki zahteva povrnitev škode, ki naj bi jo utrpela zaradi ravnanja ali akta Unije, dokaže obstoj kršitve pravnega pravila, katerega cilj je podeliti pravice posameznikom (sodbi z dne 4. julija 2000, Bergaderm in Goupil/Komisija, C-352/98 P, EU:C:2000:361, točki 41 in 42, ter z dne 4. aprila 2017, Evropski varuh človekovih pravic/Staelen, C-337/15 P, EU:C:2017:256, točka 31).
- 146 Poleg tega mora biti ta kršitev dovolj resna, pri čemer je ta zahteva odvisna od polja proste presoje, ki ga ima institucija, organ, urad ali agencija Unije, ki naj bi to pravilo kršila, ter od tega, ali je ta institucija, organ, urad ali agencija Unije očitno in resno prestopila meje tega polja proste presoje, zlasti glede na stopnjo jasnosti in natančnosti navedenega pravila, težave v zvezi z razlago ali presojo, ki lahko iz tega izhajajo, in zapletenost položaja, ki ga je treba rešiti (glej v tem smislu sodbi z dne 4. julija 2000, Bergaderm in Goupil/Komisija, C-352/98 P, EU:C:2000:361, točke 40, 43 in 44, ter z dne 30. maja 2017, Safa Nicu Sepahan/Svet, C-45/15 P, EU:C:2017:402, točka 30).
- 147 Drugič, v obravnavani zadevi iz besedila in sistematike upoštevni določb finančnih ureditev iz let 2002 in 2012 v povezavi s cilji, ki jim sledita ti ureditvi, jasno izhaja, da ni mogoče šteti, da je cilj teh določb kot takih podeliti pravice subjektom, glede katerih je te določbe mogoče izvajati.
- 148 Člen 53(c) in člen 53d Finančne uredbe iz leta 2002 ter člen 58(1)(c) Finančne uredbe iz leta 2012 namreč Komisiji podeljujejo odgovornost za izvrševanje proračuna Unije, hkrati pa določajo več načinov izvrševanja tega proračuna, od katerih eden, v prvi od teh uredb imenovan „skupno upravljanje z mednarodnimi organizacijami“, v drugi pa „posredno upravljanje“, tej instituciji daje možnost „poveriti naloge izvrševanja proračuna“ takim organizacijam, pri čemer ima ta institucija v okviru te možnost široko polje proste presoje.

- 149 Poleg tega člen 53d Finančne uredbe iz leta 2002 v odstavkih 1 in 2 izrecno določa, da so določene naloge mednarodni organizaciji poverjene samo, kadar Komisija izvršuje proračun s skupnim upravljanjem in, torej, če se je odločila uporabiti možnost izvajanja tega načina izvrševanja proračuna, pri čemer mora v takem primeru posamični sporazum, sklenjen s to organizacijo, vsebovati podrobne določbe glede teh nalog. Podobno člen 84(3), drugi pododstavek, Finančne uredbe iz leta 2012 natančneje določa, da morajo biti v primeru, ko se je Komisija odločila, da bo izvrševala proračun Unije z uporabo posrednega upravljanja, v sklepu o financiranju navedeni zlasti pooblaščen subjekt ali oseba, merila, na podlagi katerih je bil izbran ta subjekt ali ta oseba, in naloge, ki so mu ali ji bile poverjene. Podobna ureditev v tem smislu je zdaj določena v členu 62(1)(c) in členu 156(1) Finančne uredbe iz leta 2018.
- 150 Nazadnje, te različne določbe je treba razumeti – kot je Splošno sodišče pravilno opozorilo v točkah 79 in 80 izpodbijane sodbe ter kot je generalni pravobranilec navedel v točki 51 sklepnih predlogov – glede na načelo dobrega finančnega poslovođenja iz člena 310(5) in člena 317, prvi odstavek, PDEU.
- 151 Ob upoštevanju vloge in odgovornosti, ki sta s temi določbami primarnega prava Unije in s finančnima uredbama podeljena Komisiji v zvezi z izvrševanjem proračuna Unije, je namreč ta institucija dolžna skrbeti za spoštovanje navedenega načela. To pomeni, da mora Komisija, če se odloči za vzpostavitev načina izvrševanja proračuna z uporabo tretje osebe, vsekakor paziti, da so ob tej vzpostavitvi in nato ves čas izvrševanja zadevnih proračunskih nalog izpolnjeni pogoji, ki se uporabljajo, zlasti tisti, ki urejajo dodelitev ustreznih sredstev in njihovo nadaljnjo uporabo (glej v tem smislu sodbi z dne 28. februarja 2019, Alfamicro/Komisija, C-14/18 P, EU:C:2019:159, točki 65 in 66, ter z dne 16. julija 2020, ADR Center/Komisija, C-584/17 P, EU:C:2020:576, točki 100 in 101).
- 152 Zato je treba za zadevne določbe šteti, da je njihov cilj uvedba možnosti, da Komisija na podlagi širokega polja proste presoje ter ob spoštovanju celote pravnih, upravnih, tehničnih in finančnih pogojev in načela dobrega finančnega poslovođenja poveri naloge izvrševanja proračuna mednarodnim organizacijam, ne pa, da se tem organizacijam podelijo pravice, kot sta pravici do poveritve ali ohranitve teh nalog.
- 153 Tretjič, v zvezi s trditvijo organizacije IMG, da je kršitev pravnega pravila, katerega cilj je podelitev pravic posameznikom, izhajala iz obveznosti sodišča Unije, da v okviru analize določb, na katere je bilo opozorjeno v točkah 148 in 149 te sodbe, upošteva različna pravila mednarodnega javnega prava, ki se nanašajo na priznanje mednarodnih organizacij in na uveljavljanje tega priznanja, je treba na eni strani opozoriti, da je v primeru, v katerem je Komisija poverila naloge izvrševanja proračuna danemu subjektu, ki ima status mednarodne organizacije, ta poveritev vedno lahko pozneje ponovno preučena ob spoštovanju formalnih in postopkovnih zahtev, ki morajo biti izpolnjene, če je ta odločitev o ponovni preveritvi pravno in dejansko utemeljena, kot to izhaja iz točke 111 navedene sodbe.
- 154 Na drugi strani je treba navesti, da pravil, na katera se sklicuje organizacija IMG, neodvisno od kakršne koli analize njihove morebitne vsebine in možnosti, da se subjekt, kot je ta organizacija, nanje sklicuje pred sodišči, nikakor ni mogoče upoštevati pri odločanju o tem odškodninskem zahtevku, ki temelji na nezakonnosti sklepa z dne 8. maja 2015, kot jo je ugotovilo Sodišče v sodbi C-183/17 P in C-184/17 P.

- 155 Najprej, sklep z dne 8. maja 2015 namreč, kot je razvidno zlasti iz točk 31 in 46 te sodbe, temelji prav na obstoju dvomov o tem, ali ima organizacija IMG status mednarodne organizacije v smislu finančnih ureditev iz let 2002 in 2012, ne pa na končni oceni, tako ali drugače, tega statusa.
- 156 Dalje, čeprav je Sodišče v sodbi C-183/17 P in C-184/17 P ta sklepa razglasilo za nična zaradi njune pravne in dejanske neutemeljenosti, nikakor ni obravnavalo vprašanja – nepovezanega s sporoma, ki sta mu bila predložena – ali je treba na podlagi analize, ki ni pravno napačna in pri kateri se upoštevajo vsi relevantni dejanski in pravni elementi, šteti ali, nasprotno, izključiti, da ima organizacija IMG tak status, kot je razvidno iz točk 51 in 142 te sodbe.
- 157 Nazadnje, zdaj lahko o tem vprašanju odloči Splošno sodišče v okviru ničnostne tožbe, ki je bila pri njem vložena zoper sklep z dne 8. junija 2021, s katerim se je Komisija o tem vprašanju dokončno izrekla.
- 158 Kot pa je generalni pravobranilec navedel v točki 57 sklepnih predlogov, se organizacija IMG za opredelitev obstoja kršitve pravnega pravila, katerega cilj je podelitev pravic posameznikom, ne more opreti na pravila, katerih upoštevanje nujno pomeni, da je treba predhodno odločiti – in sicer tako, kot predlaga – o vprašanju, ki ni povezano s sporoma, katerih nadaljevanje je ta pritožba glede na nezakonitost, ki jo je Sodišče ugotovilo v sodbi C-183/17 P in C-184/17 P, ter ki se lahko postavi v okviru ničnostne tožbe, ki jo je zadevni subjekt vzporedno vložil pri Splošnem sodišču in v zvezi s katero je ob vložitvi te pritožbe še vedno potekal postopek pred Splošnim sodiščem.
- 159 Glede na vse navedeno Splošno sodišče ni napačno uporabilo prava s tem, da je v točkah od 86 do 88 izpodbijane sodbe štelo, da nezakonitosti, ki jo je ugotovilo Sodišče v sodbi C-183/17 P in C-184/17 P, ni mogoče opredeliti kot kršitev pravnega pravila, katerega cilj je podeliti pravice posameznikom, kar zadeva določbe finančnih ureditev iz let 2002 in 2012, glede na katere je bila ta nezakonitost ugotovljena. Zato ni treba preučiti trditev organizacije IMG, v skladu s katerimi je navedeno sodišče napačno uporabilo pravo tudi s tem, da je v točkah 96 in 97 izpodbijane sodbe zaradi celovitosti navedlo, da ta kršitev nikakor ni dovolj resna.

3) Tretji očitek: obstoj kršitve dolžnosti skrbnega ravnanja

- 160 Na tretjem in zadnjem mestu, glede očitka, povzetega v točki 133 te sodbe, ki se nanaša na to, da naj bi Splošno sodišče v točkah od 90 do 93 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo s tem, da v obravnavani zadevi ni ugotovilo obstoja kršitve obveznosti Komisije, da skrbno preuči položaj organizacije IMG, je treba navesti naslednje.
- 161 Glede dopustnosti je sicer res, da se glavni očitek, ki ga je organizacija IMG navedla zoper Komisijo v okviru odškodninskega zahtevka, nanaša na obstoj dovolj resne kršitve finančnih ureditev iz let 2002 in 2012, vendar je vseeno jasno, da je organizacija IMG Komisiji očitala tudi, da je hkrati resno kršila druga načela in pravna pravila, med katerimi so tista v zvezi s pravno varnostjo, varstvom legitimnih pričakovanj, pravico do izjave in pravico do dobrega upravljanja, kot so določena v členu 41 Listine.
- 162 Natančneje, organizacija IMG se je v vlogah na prvi stopnji posebej sklicevala na nekatere sodbe sodišča Unije, s katerimi je to pojasnilo obseg dolžnosti skrbnega ravnanja, ki jo ima uprava Unije na podlagi tega člena Listine, in sicer na sodbi Sodišča z dne 21. novembra 1991, Technische Universität München (C-269/90, EU:C:1991:438, točka 14), in z dne 16. decembra 2008, Masdar

(UK)/Komisija (C-47/07 P, EU:C:2008:726, točka 92), ter na sodbo Splošnega sodišča z dne 29. aprila 2015, Staelen/Evropski varuh človekovih pravic (T-217/11, EU:T:2015:238, točka 88). Poleg tega je večkrat trdila, tako v začetnem postopku kot v postopku po delni vrnitvi zadeve Splošnemu sodišču, da so dvomi, ki jih je Komisija navedla v sklepu z dne 8. maja 2015, temeljili na očitno napačni in nepopolni analizi pojma „mednarodna organizacija“ iz finančnih ureditev iz let 2002 in 2012, njenega položaja glede na ta pojem in številnih dejanskih elementov, zlasti tistih listinske narave, ki jih je bilo treba upoštevati za pravno opredelitev tega položaja. Očitki v zvezi s kršitvijo navedenih ureditev in dolžnosti skrbnega ravnanja so bili torej v obravnavani zadevi neločljivo povezani, kar je upravičevalo, da jih je mogoče obravnavati skupaj (glej v tem smislu sodbo z dne 16. junija 2022, SGL Carbon in drugi/Komisija, C-65/21 P in od C-73/21 P do C-75/21 P, EU:C:2022:470, točka 35).

- 163 Poleg tega je Komisija dobro razumela obseg tega očitka, ker je v začetnem odgovoru na tožbo in v stališču po delni vrnitvi zadeve Splošnemu sodišču trdila, da tudi ob predpostavki, da je sklep z dne 8. maja 2015 nezakonit, ta nezakonitost ne spada med tiste, „ki jih običajno preudarna in skrbna uprava v podobnih okoliščinah ne bi storila“, saj da je bilo njeno ukrepanje, nasprotno, „običajno preudarno in skrbno“.
- 164 Glede vsebine je treba opozoriti, prvič, da je Sodišče nezakonitost sklepa z dne 8. maja 2015, ki je akt Unije, na podlagi katerega se v obravnavani zadevi uveljavlja njena nepogodbena odgovornost, ugotovilo že v točkah od 92 do 96 in 104 sodbe C-183/17 P in C-184/17 P, ki so, kot je bilo opozorjeno v točki 89 te sodbe, postale pravnomočne.
- 165 V zvezi s tem je Sodišče, kot je bilo poudarjeno v točkah 22 in 23 sklepa C-183/17 P-INT in opozorjeno v točkah 46 in 49 te sodbe, razsodilo, da je sklep z dne 8. maja 2015 nezakonit, ker je Komisija o obstoju dvomov glede tega, da ima organizacija IMG status mednarodne organizacije v smislu finančnih ureditev iz let 2002 in 2012, sklepala na podlagi razlogovanja, pri katerem je bilo napačno uporabljeno pravo in storjena očitna napaka pri presoji, saj s tremi elementi, ki jih je ta institucija upoštevala, teh dvomov ni bilo mogoče utemeljiti.
- 166 Poleg tega iz zadevnih točk sodbe C-183/17 P in C-184/17 P ter točk od 85 do 87 iste sodbe, ob upoštevanju katere jih je treba razlagati, izhaja, da ta presoja Komisije niti v samem sklepu z dne 8. maja 2015 niti v drugih dokumentih, s katerimi je ta institucija seznanila organizacijo IMG in ki so del spisa sodnega postopka na prvi stopnji, ne temelji na nobeni analizi bodisi tega, ali so zadevni trije elementi upoštevni glede na opredelitev „mednarodna organizacija“ v smislu finančnih ureditev iz let 2002 in 2012, bodisi tega, kakšen je obseg tega pojma.
- 167 Nazadnje, iz tega izhaja, da je organizacija IMG kot dokaz svojega statusa mednarodne organizacije predložila celoto elementov, ki je Komisija ni preučila.
- 168 Drugič, glede vprašanja, ali je dolžnost skrbnega ravnanja pravno pravilo, katerega cilj je podeliti pravice posameznikom in katerega kršitev lahko povzroči nepogodbena odgovornost Unije v danem primeru, če je dokazano, da je ta kršitev dovolj resna, je treba najprej navesti, da ta dolžnost, ki je neločljivo povezana s pravico do dobrega upravljanja iz člena 41 Listine in ki se na splošno uporablja za ravnanje uprave Unije v njenih odnosih z javnostjo, od te uprave zahteva, da ravna skrbno in preudarno (glej v tem smislu sodbo z dne 16. junija 2022, SGL Carbon in drugi/Komisija, C-65/21 P in od C-73/21 P do C-75/21 P, EU:C:2022:470, točka 30 in navedena sodna praksa).

- 169 Dalje, iz sodne prakse Sodišča izhaja, da takšna dolžnost skrbnega ravnanja pomeni pravno pravilo, katerega cilj je podelitev pravic posameznikom, njegova kršitev pa lahko v nekaterih okoliščinah povzroči nepogodbeno odgovornost Unije (glej v tem smislu sodbe z dne 27. marca 1990, Grifoni/Komisija, C-308/87, EU:C:1990:134, točke 6, 7 in 14; z dne 16. decembra 2008, Masdar (UK)/Komisija, C-47/07 P, EU:C:2008:726, točka 91, in z dne 4. aprila 2017, Evropski varuh človekovih pravic/Staelen, C-337/15 P, EU:C:2017:256, točki 38 in 41), in sicer, če je v danem primeru dokazano, da je ta kršitev dovolj resna v skladu s sodno prakso, na katero je opozorjeno v točki 146 te sodbe.
- 170 Nazadnje, spoštovanje navedene dolžnosti je temeljnega pomena, kadar ima institucija, organ, urad ali agencija Unije, katere ali katerega ravnanje ali akt se obravnava v danem primeru, široko polje proste presoje (sodba z dne 21. novembra 1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, točka 14), kakršnega je imela Komisija v obravnavani zadevi, kot je to razvidno iz točk od 148 do 152 te sodbe. Iz tega zlasti izhaja, da mora sodišče Unije, kadar se stranka sklicuje na očitno napako pri presoji, ki naj bi jo storila ta institucija, organ, urad ali agencija, opraviti nadzor nad tem, ali so ti skrbno in nepristransko preučili vse upoštevne elemente obravnavanega primera. Le tako je namreč mogoče preveriti, ali so bili podani dejanski in pravni elementi, od katerih je odvisno izvrševanje zadevnega polja proste presoje (sodbi z dne 21. novembra 1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, točka 14, ter z dne 16. junija 2022, SGL Carbon in drugi/Komisija, C-65/21 P in od C-73/21 P do C-75/21 P, EU:C:2022:470, točka 31).
- 171 Tako lahko glede na naravo te dolžnosti – ki je neločljivo povezana z okvirom, v katerem deluje uprava Unije v danem primeru – dokazanost obstoja njene dovolj resne kršitve izhaja le iz preučitve vseh upoštevni dejanskih in pravnih elementov, ki se opravi v vsakem primeru posebej ter pri kateri se upoštevajo področje, pogoji in okvir, v katerih je navedena dolžnost naložena zadevni instituciji, organu, uradu ali agenciji, ter konkretne okoliščine, na podlagi katerih je mogoče ugotoviti njeno neizpolnjenost (glej v tem smislu sodbo z dne 4. aprila 2017, Evropski varuh človekovih pravic/Staelen, C-337/15 P, EU:C:2017:256, točki 40 in 41).
- 172 Tretjič, v zvezi z vprašanjem, ali je bila v obravnavanem primeru dokazana kršitev te dolžnosti, ki je morebiti tudi dovolj resna, je treba ugotoviti, da je razlogovanje, s katerim je Splošno sodišče v točkah od 91 do 97 izpodbijane sodbe razsodilo, da ni bilo tako, pravno napačno.
- 173 Splošno sodišče je namreč pri odločanju o trditvah organizacije IMG na eni strani ugotovilo, da je treba obstoj take kršitve izključiti, ker „Komisiji ni mogoče očitati, da ni sklenila novih sporazumov o prenosu pooblastil v okviru posrednega upravljanja s subjektom, če je njegov status mednarodne organizacije mogoče ovreči na podlagi dokazov v tem smislu, s katerimi je bila ta institucija seznanjena“. Tak razlog pa ni bil upošteven, ker je bilo v sodbi C-183/17 P in C-184/17 P dokončno ugotovljeno, da je bil sklep z dne 8. maja 2015 nezakonit, ker se je v njem na podlagi analize, pri kateri je bilo pravo napačno uporabljeno in je bila storjena očitna napaka pri presoji nekaterih elementov, na katere se je ta analiza nanašala, podvomilo o tem, da ima organizacija IMG status mednarodne organizacije, in ker je bilo treba morebiten obstoj kršitve, ki lahko povzroči nepogodbeno odgovornost Unije, preučiti glede na ta pretekli sklep in točno to nezakonitost, ne pa glede na splošno pristojnost Komisije, da podvomi o statusu organizacije IMG na podlagi drugih elementov, s katerimi bi se lahko seznanila v prihodnje.
- 174 Na drugi strani je Splošno sodišče navedlo, da organizacija IMG ni izpostavila, v čem sta napačna uporaba prava in očitna napaka pri presoji, zaradi katerih je Sodišče razglasilo ničnost sklepa z dne 8. maja 2015, pomenili kršitev dolžnosti skrbnega ravnanja, ki jo je imela Komisija. Vendar je bil

v trditvah organizacije IMG jasno, natančno in konkretno opredeljen obstoj take kršitve, ki se je nanašala na to, da je ta institucija sklep, s katerim se je podvomilo o njenem statusu mednarodne organizacije v smislu finančnih ureditev iz let 2002 in 2012, sprejela na podlagi razdrobljenih elementov, po preučitvi katerih je Sodišče ugotovilo, da niso bili primerni za utemeljitev teh dvomov, tako z dejanskega kot s pravnega vidika, ter da je Komisija pri upoštevanju teh elementov napačno uporabila pravo in storila očitno napako pri presoji.

- 175 Splošno sodišče je torej napačno uporabilo pravo, ker ni ugotovilo obstoja kršitve dolžnosti skrbnega ravnanja, ki jo je imela v obravnavanem primeru Komisija. Ker se navedeno sodišče poleg tega ni opredelilo glede vprašanja, ali je bila ta kršitev dovolj resna v smislu sodne prakse Sodišča, je treba zaradi te napačne uporabe prava izpodbijano sodbo razveljaviti v delu, v katerem je bil v točki 100 navedene sodbe odškodninski zahtevek organizacije IMG zavržen kot neutemeljen.

2. Drugi pritožbeni razlog

a) Trditve strank

- 176 Organizacija IMG v zvezi s tistimi predlogi za prisoditev odškodnine, ki jih je Splošno sodišče zavrglo kot nedopustne, trdi, prvič, da navedeno sodišče v točkah od 49 do 59 in 68 izpodbijane sodbe ni izpolnilo obveznosti obrazložitve ter je večkrat napačno uporabilo pravo, ker je zavrglo njene predloge, naj se Komisiji v obliki obveznosti storitve naloži, da v naravi povrne del škode, ki izhaja iz sklepa z dne 8. maja 2015. Oseba, ki želi doseči povrnitev škode, ki ji je nastala zaradi akta ali ravnanja, za katero je odgovorna Unija, naj bi namreč lahko dopustno in upravičeno zahtevala, da se ta povrnitev izvede v naravi, če je to mogoče, kot naj bi to bilo v obravnavani zadevi. Dalje, organizacija IMG naj bi v pisnem stališču po tem, ko je bila zadeva delno vrnjena Splošnemu sodišču v razsojanje, zgolj v tem smislu zaradi posodobitve pojasnila odškodninski zahtevek, ki je bil naveden že v začetni vlogi. Nazadnje, Splošno sodišče naj v izpodbijani sodbi ne bi navedlo nobenega veljavnega razloga za neugoditev temu zahtevku.
- 177 Drugič, Splošno sodišče naj tudi v točkah 60 in 68 izpodbijane sodbe ne bi izpolnilo obveznosti obrazložitve in bi naj večkrat napačno uporabilo pravo, ker je ugotovilo, da je bila nekatera premoženjska škoda, ki jo je zatrjevala organizacija IMG, nova, in je zato kot nedopustne zavrglo s tem povezane predloge. Ti predlogi naj bi bili namreč le ponovitev, v veljavno prilagojeni in izpopolnjeni obliki, predlogov, ki so bili navedeni že v začetni vlogi.
- 178 Tretjič, Splošno sodišče naj bi še enkrat kršilo obveznost obrazložitve in napačno uporabilo pravo s tem, da je v točkah 63 in 68 izpodbijane sodbe njen zahtevek za povrnitev nepremoženjske škode, ki naj bi nastala zaradi okrnitve njenega ugleda in je bila ovrednotena na 10 milijonov EUR, zavrglo kot nedopusten iz razloga, da je bil ta zahtevek po svoji naravi drugačen od odškodninskega zahtevka v višini simboličnega enega evra, ki je bil podan v začetni vlogi. Na eni strani naj bi bilo namreč v tej začetni vlogi navedeno, da je bil ta simbolični znesek predstavljen s pridržkom povečanja zahtevka, kar naj bi organizacija IMG storila obrazloženo in podrobno v stališču, ki ga je vložila po tem, ko je Sodišče zadevo delno vrnilo v razsojanje. Na drugi strani naj bi imelo Splošno sodišče neomejeno pristojnost v sporih finančne narave, ki naj bi mu prepovedovala, da ugotovi nedopustnost predloga, kakršen mu je bil predložen v obravnavani zadevi.
- 179 Komisija izpodbija utemeljenost vseh teh trditev.

b) Presoja Sodišča

- 180 Najprej je treba poudariti, da je bil odškodninski zahtevek, o katerem je bilo Splošno sodišče pristojno in dolžno odločiti v zadevi T-381/15 RENV, tisti, ki mu ga je Sodišče s sodbo C-183/17 P in C-184/17 P vrnilo v razsojanje, in noben drug.
- 181 Kot pa je razvidno iz točke 4 izreka navedene sodbe ter njenih točk 1, 33, 39, 100 in 105, ki so nujna podlaga tega izreka, je odškodninski zahtevek, ki ga je Sodišče tako vrnilo Splošnemu sodišču v razsojanje, ustrezal odškodninskemu zahtevku, ki ga je organizacija IMG vložila v začetni vlogi v zadevi T-381/15, katere izključni namen je bil doseči povrnitev, prvič, premoženjske škode, ki jo je organizacija IMG ovrednotila na 28 milijonov EUR, in drugič, nepremoženjske škode, ki se je nanašala na okrnitev ugleda zadevnega subjekta, zahtevek za povrnitev katere je znašal simboličen en evro, kot je Splošno sodišče opozorilo v točkah 22, 46 in 48 izpodbijane sodbe, ki se pred Sodiščem ne izpodbijajo.
- 182 Vendar iz ugotovitev, ki jih je Splošno sodišče pravilno podalo v točkah od 40 do 42, 46, 48, 53, 54, 60, in 63 izpodbijane sodbe, izhaja, da je bil odškodninski zahtevek, k odločanju o katerem ga je organizacija IMG pozvala v stališču, ki ga je pri njem vložila po delni vrnitvi zadeve v razsojanje, očitno in znatno razširjen glede na njegov prvotni predmet, saj so bili temu dodani predlogi za, prvič, številne odreditve, naj se nekaj stori, drugič, povrnitev nove ali drugačne premoženjske škode v primerjavi z edino škodo, ki je bila zatrjevana na začetku, in tretjič, povrnitev nepremoženjske škode, ki zdaj ni bila več ovrednotena na simboličen en evro, ampak na 10 milijonov EUR.
- 183 Ni pa mogoče dovoliti, da tožeča stranka po tem, ko je Sodišče v celoti ali delno vrnilo spor Splošnemu sodišču v razsojanje, z novimi predlogi ali zahtevki spremeni predmet tega spora, kot je bil na začetku predložen prvemu sodišču, saj je ta predmet, kot izhaja iz ustaljene sodne prakse, določen le s predlogi ali zahtevki, ki so navedeni v začetni vlogi (sodbi z dne 25. septembra 1979, Komisija/Francija, 232/78, EU:C:1979:215, točka 3, in z dne 7. novembra 2019, Rose Vision/Komisija, C-346/18 P, neobjavljena, EU:C:2019:939, točki 43 in 46), kot so ob spoštovanju pogojev ali zahtev, ki se uporabljajo, eventualno prilagojeni ali pojasnjeni med sodnim postopkom na prvi stopnji.
- 184 V obravnavani zadevi torej ni bilo dopustno, da organizacija IMG spremeni odškodninski zahtevek, ki ga je vložila pri Splošnem sodišču v zadevi T-381/15 in o katerem je bilo to sodišče pozvano, naj ponovno odloči po delni vrnitvi v razsojanje s sodbo C-183/17 P in C-184/17 P, kot je navedeno sodišče pravilno razsodilo v točki 49 izpodbijane sodbe.
- 185 To pomeni, da je Splošno sodišče svojo odločitev v točki 68 izpodbijane sodbe, da predloge, ki so mu bili predloženi ob nespoštovanju te zahteve, zavrže kot nedopustne, pravno zadostno obrazložilo in jo je tudi pravno utemeljilo.
- 186 Ta pritožbeni razlog je treba zato zavriniti kot neutemeljen, ne da bi se bilo treba izreči o trditvah, s katerimi organizacija IMG izpodbija razloge v izpodbijani sodbi, navedene zaradi celovitosti, ki so se nanašali na možnost tožeče stranke, da v okviru odškodninskega zahtevka vloži predloge za sprejetje odredb, naj se nekaj stori.

V. Tožba v zadevi T-381/15 RENV

A. Odločanje o zadevi

- 187 Kadar stanje postopka dovoljuje, da se o zadevi delno ali v celoti odloči, lahko Sodišče na podlagi člena 61, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije glede na okoliščine primera samo dokončno odloči o sporu ali o njegovem delu, ki je zrel za odločanje, ter po potrebi spor v delu, ki ni zrel za odločanje, vrne Splošnemu sodišču v razsojanje (glej v tem smislu sodbo C-183/17 P in C-184/17 P, točka 103, ter sodbo z dne 28. oktobra 2021, Vialto Consulting/Komisija, C-650/19 P, EU:C:2021:879, točka 139).
- 188 V obravnavani zadevi so bili nekateri vidiki odškodninskega zahtevka iz točke 181 te sodbe predmet kontradiktorne razprave pred Splošnim sodiščem in za preučitev teh vidikov ni treba sprejeti nobenega dodatnega ukrepa procesnega vodstva ali dodatno preučiti spisa, zato Sodišče ocenjuje, da so ti vidiki zreli za odločanje in da je treba o njih dokončno odločiti (glej po analogiji sodbi z dne 8. septembra 2020, Komisija in Svet/Carreras Sequeros in drugi, C-119/19 P in C-126/19 P, EU:C:2020:676, točka 130, ter z dne 2. decembra 2021, Komisija in GMB Glasmanufaktur Brandenburg/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings, C-884/19 P in C-888/19 P, EU:C:2021:973, točka 104), in sicer v mejah, navedenih v nadaljevanju.

B. Obstoj dovolj resne kršitve dolžnosti skrbnega ravnanja, ki jo je imela Komisija v obravnavani zadevi

- 189 Na prvem mestu, stanje postopka dovoljuje, da se odloči o vprašanju, ali je kršitev dolžnosti skrbnega ravnanja, ki jo je imela Komisija v razmerju do organizacije IMG, ko je ta institucija sprejela sklep z dne 8. maja 2015, kot je bila ugotovljena v točkah od 173 do 175 te sodbe, dovolj resna ali ne v smislu sodne prakse, na katero je opozorjeno v točki 146 te sodbe, da je podana nepogodbena odgovornost Unije.
- 190 V zvezi s tem je treba najprej navesti, da je, kot pravilno trdi Komisija, pojem „mednarodna organizacija“, sklicevanje na katerega je vsebovano v finančnih ureditvah iz let 2002 in 2012, splošen pojem, katerega razlaga za namene teh ureditev lahko povzroči težave, zlasti če v zvezi s tem ni sodne prakse.
- 191 Dalje, ta institucija prav tako utemeljeno poudarja, da bi se lahko v obravnavani zadevi tudi uporaba tega pojma izkazala za zapleteno in povzročila težave pri pravni opredelitvi dejanskega stanja glede na poseben položaj organizacije IMG, kot je bil povzet v točki 18 te sodbe.
- 192 Vendar iz sodne prakse Sodišča izhaja, da čeprav takšne težave pri razlagi in uporabi lahko pojasnijo ravnanje dane institucije, organa, urada ali agencije v primeru, ko je razvidno, da so ti ravnali tako, kot bi v podobnih okoliščinah ravnala običajno preudarna in skrbna uprava (glej v tem smislu sodbo z dne 10. septembra 2019, HTTS/Svet, C-123/18 P, EU:C:2019:694, točka 43), te težave ne smejo dovoliti, da se očitno pomanjkanje skrbnosti v okviru preučitve, kakršno je morala Komisija v obravnavanem primeru opraviti v zvezi s položajem organizacije IMG, opredeli za opravičljivo (glej v tem smislu sodbo z dne 4. aprila 2017, Evropski varuh človekovih pravic/Staelen, C-337/15 P, EU:C:2017:256, točka 41 in navedena sodna praksa), zlasti če to pomanjkanje skrbnosti vključuje to, da niso preučena vprašanja, ki pomenijo srž te preučitve, ali

da so iz nje izpeljane ugotovitve, ki so očitno neustrezne, pomanjkljive, nerazumne ali nepodprte (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 4. aprila 2017, Evropski varuh človekovih pravic/Staelen, C-337/15 P, EU:C:2017:256, točke od 104 do 106, 109, 112, 114 in 117).

- 193 V obravnavani zadevi namreč z možnimi težavami pri razlagi in uporabi, omenjenimi v točkah 190 in 191 te sodbe, ni mogoče pojasniti sprejetja sklepa, ki je tako očitno brez pravne in dejanske utemeljitve kot sklep z dne 8. maja 2015, za katerega je bilo s sodbo C-183/17 P in C-184/17 P dokončno ugotovljeno, da na eni strani ne vsebuje nobene pravne analize pojma „mednarodna organizacija“ v smislu finančnih ureditev iz let 2002 in 2012 ter da na drugi strani elementi, navedeni za utemeljitev tega sklepa, niso bili primerni, da bi se na njihovi podlagi podvomilo o statusu organizacije IMG kot mednarodne organizacije.
- 194 Iz tega sledi, da je obstoj dovolj resne kršitve dolžnosti skrbnega ravnanja, ki jo je imela Komisija v obravnavanem primeru, dokazan.

C. Zatrjevana škoda in vzročna zveza z ugotovljeno kršitvijo

- 195 Na drugem mestu, v zvezi s pogoji, ki veljajo za nastanek nepogodbene odgovornosti Unije v danem primeru, poleg tistega, ki je ugotovljen v prejšnji točki, je treba opozoriti, da se – kot izhaja iz ustaljene sodne prakse Sodišča – nanašajo, prvič, na resničnost zatrjevane škode in, drugič, na obstoj vzročne zveze med ravnanjem Unije, glede katerega poteka spor, na eni strani, in to škodo, na drugi strani (sodba z dne 28. oktobra 2021, Vialto Consulting/Komisija, C-650/19 P, EU:C:2021:879, točka 138 in navedena sodna praksa).
- 196 V obravnavani zadevi organizacija IMG zahteva povrnitev nepremoženjske in premoženjske škode, ki naj bi ji bila povzročena s sklepom z dne 8. maja 2015. Kot je razvidno iz točk 55 in 185 te sodbe, je Splošno sodišče te odškodninske zahtevke pravilno štelo za delno nedopustne. Torej v tej fazi sodnega postopka sporni ostajajo samo tisti zahtevki, ki se nanašajo, prvič, na nepremoženjsko škodo v zvezi z okrnitvijo ugleda organizacije IMG, ki naj se povrne v simboličnem znesku enega evra, in drugič, na premoženjsko škodo, ki v bistvu zajema eventualno izgubo možnosti zadevnega subjekta, da bi Komisija z njim sklenila nove sporazume o prenosu pooblastil na podlagi njegovega statusa mednarodne organizacije, zadolžene za naloge izvrševanja proračuna v okviru posrednega upravljanja proračuna Unije, ter da bi na tej podlagi kot „sredstva za posredne stroške“ prejela znesek, ki ustreza pavšalnemu odstotku splošnih upravnih stroškov, ki jih je mogoče šteti za dejanske stroške, upravičene do financiranja s strani Unije.
- 197 V zvezi s tem je treba navesti, prvič, da iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da se lahko šteje, da je nepremoženjska ali nepremoženjska škoda v nekaterih položajih ustrezno in zadostno povrnjena z razglasitvijo ničnosti nezakonitega akta, s katerim je bila povzročena (sodbe z dne 9. julija 1987, Hochbaum in Rawes/Komisija, 44/85, 77/85, 294/85 in 295/85, EU:C:1987:348, točka 22; z dne 28. februarja 2008, Neirinck/Komisija, C-17/07 P, EU:C:2008:134, točka 98; z dne 28. maja 2013, Abdulrahim/Svet in Komisija, C-239/12 P, EU:C:2013:331, točka 72, in z dne 30. maja 2017, Safa Nicu Sepahan/Svet, C-45/15 P, EU:C:2017:402, točka 49).
- 198 V obravnavani zadevi je resda dokazano, da je dovolj resna kršitev dolžnosti skrbnega ravnanja, ki jo je storila Komisija, organizaciji IMG povzročila nepremoženjsko škodo v obliki okrnitve njenega ugleda, ker je ta institucija na podlagi te kršitve sprejela sklep, v katerem je izrazila dvome o statusu mednarodne organizacije tega subjekta na podlagi elementov, ki takih dvomov niti pravno niti dejansko niso mogli utemeljiti. Natančneje, organizacija IMG je pred Splošnim

sodiščem pravočasno predložila nekatere listinske dokaze, ki zadostno dokazujejo odziv, ki ga je ta sklep prejel v zainteresiranih institucionalnih in poslovnih krogih na evropski in nacionalni ravni.

- 199 Vendar je Sodišče v sodbi C-183/17 P in C-184/17 P ugotovilo nezakonnost navedenega sklepa in ga razglasilo za ničnega. Poleg tega je jasna ubeseditev te ugotovitve ob upoštevanju okvira, v katerem je podana, primerna, da se v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 197 te sodbe, zagotovi ustrezna in zadostna povrnitev nepremoženjske škode, ki jo je utrpela organizacija IMG.
- 200 Zato je treba predloge organizacije IMG za prisoditev odškodnine v delu, v katerem se nanašajo na nepremoženjsko škodo, ki je posledica nezakonnosti sklepa z dne 8. maja 2015, zavrniti kot neutemeljene.
- 201 Drugič, stanje postopka pa ne dovoljuje, da bi se o sporu odločilo v delu, v katerem se nanaša na premoženjsko škodo, za katero organizacija IMG dopustno zahteva odškodnino.
- 202 Čeprav je bil odškodninski zahtevek organizacije IMG kot celota predmet kontradiktorne pisne in ustne razprave pred Splošnim sodiščem, navedeno sodišče namreč ni opravilo analize glede utemeljenosti trditev zadevnega subjekta v zvezi s to premoženjsko škodo. Poleg tega je iz preučitve listin iz spisa sodnega postopka na prvi stopnji razvidno, da Sodišče v tem trenutku nima na voljo vseh dejanskih elementov, ki bi bili potrebni, da bi lahko z zadostno gotovostjo opravilo zapletene presoje dejstev, ki jih vključuje ta analiza, zlasti ob upoštevanju okoliščine, na katero je bilo opozorjeno tako v sodbi C-183/17 P in C-184/17 P kot v točki 45 te sodbe, da bi lahko bila navedena premoženjska škoda le morebitna izguba možnosti organizacije IMG, da se ji poverijo naloge izvrševanja proračuna kot mednarodni organizaciji.
- 203 Zato je treba zadevo vrniti Splošnemu sodišču, da to odloči o obstoju in po potrebi obsegu zatrjevane premoženjske škode ter, če bi bila ta pravno zadostno dokazana, o obstoju vzročne zveze med to škodo in dovolj resno kršitvijo dolžnosti skrbnega ravnanja, ki jo je imela v obravnavanem primeru Komisija, kot jo je Sodišče dokončno ugotovilo v tej sodbi.

VI. Stroški

- 204 V skladu s členom 138(1) Poslovnika Sodišča, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.
- 205 V obravnavanem primeru organizacija IMG v zadevi C-619/20 P ni uspela, zato se ji v skladu s predlogi Komisije naloži plačilo stroškov v tej zadevi.
- 206 V zvezi z zadevama C-620/20 P in T-381/15 RENV pa je treba opozoriti, da čeprav organizacija IMG in Komisija z nekaterimi svojimi predlogi nista uspeli, je treba odškodninski zahtevek organizacije IMG delno vrniti Splošnemu sodišču v razsojanje. Zato je treba v skladu s členom 137 navedenega poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) istega poslovnika, odločitev o stroških v teh dveh zadevah pridržati.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

1. Zadevi C-619/20 P in C-620/20 P se združita za izdajo sodbe.

2. Pritožba v zadevi C-619/20 P se zavrne.

3. Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 9. septembra 2020, IMG/Komisija (T-381/15 RENV, EU:T:2020:406), se razveljavi v delu, v katerem je z njo odškodninski zahtevek organizacije International Management Group (IMG) v zvezi s škodo, ki naj bi ji nastala zaradi sklepa Evropske komisije, da z njo ne bo več sklepala novih sporazumov o prenosu pooblastil v okviru posrednega upravljanja, ki je vsebovan v dopisu te institucije z dne 8. maja 2015, zavrnen kot neutemeljen.
4. Pritožba v zadevi C-620/20 P se v preostalem zavrne.
5. Tožba v zadevi T-381/15 RENV se zavrne v delu, v katerem se nanaša na zahtevek za povrnitev nepremoženjske škode, ki je bila s sklepom iz točke 3 tega izreka povzročena organizaciji International Management Group (IMG).
6. Zadeva T-381/15 RENV se vrne Splošnemu sodišču Evropske unije, da bo odločilo o zahtevku iz točke 3 tega izreka v delu, v katerem se nanaša na premoženjsko škodo, ki jo zatrjuje organizacija International Management Group (IMG).
7. Organizaciji International Management Group (IMG) se naloži plačilo stroškov v zadevi C-619/20 P.
8. V zadevah C-620/20 P in T-381/15 RENV se odločitev o stroških pridrži.

Podpisi